

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 326

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

24 listopada 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1096/2012 z dnia 14 listopada 2012 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Aischgründer Karpfen (ChOG)] 1

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1097/2012 z dnia 23 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy w odniesieniu do wysyłania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pomiędzy państwami członkowskimi ⁽¹⁾ 3

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1098/2012 z dnia 23 listopada 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 11

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2012/38/UE z dnia 23 listopada 2012 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia cis-trikoz-9-en jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾ 13

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/717/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii 16

2012/718/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 20 września 2012 r. zmieniająca decyzję 2008/458/WE ustanawiającą zasady wykonania decyzji nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” w odniesieniu do systemów zarządzania i kontroli państw członkowskich, zasad zarządzania administracyjnego i finansowego oraz kryteriów kwalifikowalności wydatków na realizację projektów współfinansowanych ze środków Funduszu (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 6408)..... 17

2012/719/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 października 2012 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Królestwo Szwecji zgodnie z art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 7177) ⁽¹⁾ 19

2012/720/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 listopada 2012 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom przeznaczonym do automatycznych zmywarek do naczyń do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8054) ⁽¹⁾ 25

2012/721/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 listopada 2012 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8055) ⁽¹⁾ 38

2012/722/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 23 listopada 2012 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED”, służącego do wykazywania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE 53

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Rady 2009/1017/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie przyznania przez władze Republiki Węgierskiej pomocy państwa na zakup gruntów rolnych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (Dz.U. L 348 z 29.12.2009)..... 55

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1096/2012

z dnia 14 listopada 2012 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Aischgründer Karpfen (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Niemiec w sprawie rejestracji nazwy „Aischgründer Karpfen” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 64 z 3.3.2012, s. 16.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.7. Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich

NIEMCY

Aischgründer Karpfen (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1097/2012**z dnia 23 listopada 2012 r.**

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy w odniesieniu do wysyłania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pomiędzy państwami członkowskimi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 5 lit. a), art. 23 ust. 3 i art. 48 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 ustanowiono przepisy dotyczące ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w celu zapobieżenia zagrożeniu stwarzanemu przez te produkty dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz zminimalizowania tego zagrożenia. Ustanowiono nim również przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy⁽²⁾ ustanawia przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, w tym przepisy dotyczące rejestracji podmiotów, treści dokumentów handlowych, które towarzyszą przesyłkom produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w handlu między państwami członkowskimi oraz układu formularza zgłoszeniowego, który musi zostać dostarczony dla niektórych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych na podstawie art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 podmioty powinny zapewnić identyfikowalność produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych na wszystkich etapach

łańcucha gromadzenia, produkcji, stosowania i usuwania, tak aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń rynku wewnętrznego związanych z przypadkami wystąpienia rzeczywistych lub potencjalnych zagrożeń zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

- (4) Podmioty muszą dopilnować, aby działania objęte zakresem prawodawstwa dotyczącego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego były rejestrowane lub zatwierdzane. Przeprowadzanie czynności na niewielkich ilościach materiałów kategorii 2 i 3 może jednak stanowić nieistotne ryzyko, jeżeli materiały te pochodzą z obszarów, na których nie zgłaszano występowania chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta. Państwa członkowskie powinny zatem być upoważnione do zezwalania na konkretne działania bez rejestracji przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009. Odstępstwo takie musi być ograniczone tylko do działań dotyczących bezpośrednich dostaw produktów w obrębie regionu do użytkownika końcowego, na rynku lokalnym lub do lokalnych zakładów detalicznych.
- (5) Każdej przesyłce produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, które mają być przedmiotem wymiany handlowej między państwami członkowskimi, musi towarzyszyć dokument handlowy. Konieczna jest jednak zmiana i rozszerzenie obecnych wymogów dotyczących dokumentu handlowego w celu dopilnowania, aby obejmował on wszelkie niezbędne informacje dotyczące bezpiecznego przeprowadzania czynności na danym materiale, jego obróbki i zamierzonego stosowania lub usuwania.
- (6) Na dokumencie handlowym podmioty muszą określić pewne informacje na temat wysyłki, w szczególności kategorię produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, rodzaj towaru i typ obróbki. Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) nr 142/2011 nie ma potrzeby wydawania dokumentu handlowego dla produktów pochodnych, które zostały zgłoszone jako punkt końcowy w łańcuchu produkcyjnym. Można również usunąć odniesienie do norm przetwarzania z rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Należy zatem zmienić załącznik VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (7) Kilka produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o których mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, musi być

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

zatwierdzany z wyprzedzeniem przez właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia po złożeniu wniosku przez dany podmiot. W załączniku XVI do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 określono standardowy format zezwolenia na wysyłkę produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych do innego państwa członkowskiego. Formularz ten powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia informacji na temat daty wygaśnięcia ważności zezwoleń, objętości lub masy wysyłki, imienia i nazwiska (nazwy) i adresu wysyłającego, pochodzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i miejsca przeznaczenia przesyłki. Należy zatem zmienić załącznik XVI do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 142/2011.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 20 ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2012 r.

„c) podmioty transportujące suche i niepoddane obróbce wełnę i sierść, pod warunkiem że są one zamknięte w bezpiecznym opakowaniu oraz wysyłane bezpośrednio do zakładu wytwarzającego produkty pochodne do zastosowań poza łańcuchem paszowym lub do zakładu przeprowadzającego działania pośrednie w warunkach, które zapobiegają rozprzestrzenianiu się czynników chorobotwórczych;

d) podmioty wykorzystujące niewielkie ilości materiałów kategorii 2 i 3, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, lub ich produktów pochodnych, w celu bezpośredniej dostawy produktów w obrębie regionu do użytkowników końcowych, na rynku lokalnym lub do lokalnych zakładów detalicznych, jeżeli właściwy organ uzna, że taka działalność nie powoduje zagrożenia rozprzestrzenianiem poważnej choroby zakaźnej na ludzi lub zwierzęta; przepisy niniejszego punktu nie mają zastosowania w przypadku, gdy materiały te są wykorzystywane do skarmiania zwierząt innych niż zwierzęta futerkowe.”;

- 2) w załącznikach VIII i XVI wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku VIII, w rozdziale III wzór dokumentu handlowego otrzymuje brzmienie:

„Dokument handlowy

Do celów przewozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi na terytorium Unii Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009

UNIA EUROPEJSKA

Dokument handlowy

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa/imię i nazwisko Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny dokumentu		I.2.a. Lokalny numer referencyjny	
			I.3. Właściwy organ centralny			
			I.4. Właściwy organ lokalny			
	I.5. Odbiorca Nazwa/imię i nazwisko Adres Kod pocztowy Tel.		I.6.			
			I.7.			
	I.8. Państwo pochodzenia Kod ISO		I.9. Region pochodzenia Kod		I.10. Państwo przeznaczenia Kod ISO	
					I.11. Region przeznaczenia Kod	
	I.12. Miejsce pochodzenia Zakład ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy		I.13. Miejsce przeznaczenia Zakład ☐ Inne ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy			
	I.14. Miejsce załadunku		I.15. Data wyjazdu			
	I.16. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie		I.17. Przewoźnik Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy Państwo członkowskie			
I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (kod CN)		
				I.20. Ilość		
I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐ Kontrolowana temperatura ☐				I.22. Liczba opakowań		
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika				I.24. Rodzaj opakowań		
I.25. Cel certyfikacji: Pasze dla zwierząt ☐ Użycie techniczne ☐						
I.26.		I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐ Państwo członkowskie Kod ISO Państwo członkowskie Kod ISO Państwo członkowskie Kod ISO				
I.28. Wywóz ☐ Państwo trzecie Kod ISO Punkt wyjścia Kod		I.29.				
I.30.						
I.31. Oznakowanie towaru Gatunek Rodzaj towaru Kategoria Rodzaj obróbki Numer zatwierdzenia zakładu Numer partii (nazwa systema- Zakład produkcyjny						
tyczna)						

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi	
II. Informacje zdrowotne		II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
Część II: Zaświadczenie	II.1. Deklaracja nadawcy		
	Ja, niżej podpisany, oświadczam, że:		
	II.1.1. informacje zawarte w części I są zgodne ze stanem faktycznym;		
	II.1.2. podjęto wszelkie środki ostrożności, by uniknąć zanieczyszczenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych czynnikami chorobotwórczymi oraz zanieczyszczenia krzyżowego między materiałami różnych kategorii.		
	Uwagi		
	Część I:		
	— Rubryki I.9 i I.11: w stosownych przypadkach.		
	— Rubryki I.12, I.13 oraz I.17: numer zatwierdzenia lub numer rejestracyjny. W przypadku przetworzonego obornika w rubryce I.13 należy podać numer zatwierdzenia lub numer rejestracyjny zakładu lub gospodarstwa przeznaczenia.		
	— Rubryka I.14: wypełnić, jeżeli różni się od rubryki »I.1. Nadawca«.		
	— Rubryka I.25: użycie techniczne: użycie do celów innych niż spożycie przez zwierzęta.		
— Rubryka I.31:			
Gatunek zwierzęcia:	Dla materiału kategorii 3 i jego produktów pochodnych przeznaczonych do wykorzystania jako materiał paszowy. Wybrać spośród następujących: ptaki, przeżuwacze, ssaki inne niż przeżuwacze, ryby, mięczaki, skorupiaki, bezkręgowce		
Rodzaj towaru:	Wpisać towar z poniższego wykazu: »pszczele produkty uboczne«, »produkty z krwi«, »krew«, »mączka z krwi«, »pozostałości fermentacyjne«, »treść przewodu pokarmowego«, »gryzaki dla psów«, »mączka rybna«, »dodatki smakowe«, »żelatyna«, »skwarki«, »skóry i skórki«, »hydrolizat białkowy«, »nawozy organiczne«, »karma dla zwierząt domowych«, »przetworzone białko zwierzęce«, »przetworzona karma dla zwierząt domowych«, »surowa karma dla zwierząt domowych«, »tłuszcze wytopione«, »kompost«, »przetworzony obornik«, »olej z ryb«, »produkty mleczne«, »osad z centrifug lub separatorów otrzymany w procesie przetwarzania mleka«, »fosforan diwapniowy«, »fosforan triwapniowy«, »kolagen«, »produkty jajeczne«, »surowica zwierząt koniowatych«, »trofea myśliwskie«, »wełna«, »sierść«, »szczecina świńska«, »pióra«, »produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do przetworzenia«, »produkty pochodne«.		
Kategoria:	Określić materiały kategorii 1, 2 lub 3. W przypadku materiału kategorii 3 wskazać punkt art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, który odnosi się do danego produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego (np. art. 10 lit. a), art. 10 lit. b) itp.). W przypadku materiałów kategorii 3 do wykorzystania w surowej karmie dla zwierząt domowych wskazać »3a«, »3b(i)« lub »3b(ii)« w zależności od tego, czy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zostały wymienione w art. 10 lit. a), czy w art. 10 lit. b) ppkt (i) lub (ii) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009. W przypadku skór i skórek oraz ich produktów pochodnych wskazać »3b(iii)« lub »3n« w zależności od tego, czy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne zostały wymienione w art. 10 lit. b) ppkt (iii), czy w art. 10 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009. Kiedy w skład przesyłki wchodzi materiał więcej niż jednej kategorii, wskazać ilość oraz, w stosownych przypadkach, liczbę kontenerów materiałów każdej kategorii.		
Rodzaj obróbki:	W odniesieniu do poddanych obróbce skór i skórek wskazać rodzaj obróbki: »a)« w przypadku suszenia; »b)« w przypadku solenia na sucho lub na mokro przynajmniej 14 dni przed wysyłką; »c)« dla solenia przez siedem dni w soli morskiej z dodatkiem 2-procentowego węgla sodu. Dla materiałów kategorii 1 i 2 opisać metodę przetwarzania lub przekształcania. Wskazać właściwą metodę przetwarzania (wybrać metodę od 1 do 5 z metod, o których mowa w rozdziale III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011). Dla materiałów kategorii 3 oraz produktów pochodnych otrzymanych z materiałów kategorii 3 przeznaczonych do wykorzystania w paszach: w stosownych przypadkach opisać rodzaj i metody obróbki. Wskazać właściwą metodę przetwarzania (wybrać metodę od 1 do 7 z metod, o których mowa w rozdziale III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011).		
Numer partii:	Wpisać numer partii lub numer kolczyka usznego, w stosownych przypadkach.		
Część II:			
— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.			
Podpis			
Sporządzono w w dniu			
(miejsce)		(data)	
(podpis osoby odpowiedzialnej/nadawcy) (imię i nazwisko drukowanymi literami)"			

2) w załączniku XVI, w rozdziale III sekcja 10 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 10

Standardowy wzór wniosków o niektóre zezwolenia w handlu wewnątrzunijnym

Podmioty składają do właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia wnioski o zezwolenie na wysyłkę produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, o których mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, zgodnie z następującym wzorem:

STRONA 1/2

**WNIOSEK O ZEZWOLENIE NA WYSYŁKĘ PRODUKTÓW UBOCZNYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO I PRODUKTÓW POCHODNYCH DO
INNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO**

(ART. 48 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1069/2009)

Nazwa i adres miejsca pochodzenia	Numer zatwierdzenia lub rejestracji, nadany przez (właściwy organ)
Nazwa (imię i nazwisko) i adres wysyłającego	Numer zatwierdzenia lub rejestracji, nadany przez (właściwy organ)
Nazwa (imię i nazwisko) i adres wnioskodawcy	Numer zatwierdzenia lub rejestracji, nadany przez (właściwy organ)
Nazwa i adres miejsca przeznaczenia	Numer zatwierdzenia lub rejestracji, nadany przez (właściwy organ)
Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego/produkty pochodne ⁽¹⁾ ☐ Materiał kategorii 1 obejmujący: (rodzaj materiału) ☐ Materiał kategorii 2 obejmujący: (rodzaj materiału) ☐ Mączka mięsno-kostna pozyskana z materiału kategorii 1 ☐ Tłuszcz zwierzęcy pozyskany z materiału kategorii 1 ☐ Mączka mięsno-kostna pozyskana z materiału kategorii 2 ☐ Tłuszcz zwierzęcy pozyskany z materiału kategorii 2	Zamierzone przeznaczenie ⁽¹⁾ ☐ Usuwanie ☐ Przetwarzanie ☐ Spalanie ☐ Stosowanie w glebie ☐ Przekształcanie w biogaz ☐ Kompostowanie ☐ Karma dla zwierząt domowych ⁽²⁾ ☐ Produkcja biodiesla ☐ Skarmianie ⁽³⁾ : ☐ Wytwarzanie następujących produktów pochodnych ⁽⁴⁾ :
Wskazać ilość produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego/produktów pochodnych (objętość lub masa) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ :	

STRONA 2/2

(WNIOSEK O ZEZWOLENIE NA WYSYŁKĘ PRODUKTÓW UBOCZNYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO I PRODUKTÓW POCHODNYCH DO INNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO**(ART. 48 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1069/2009))****W przypadku mączki mięsno-kostnej i tłuszczu zwierzęcego:****Gatunek pochodzenia:**Materiały były przetwarzane zgodnie z następującą metodą ⁽⁶⁾:**Ja, niżej podpisany(-a), oświadczam, że podane powyżej informacje są prawdziwe.**.....
(Podpis: imię i nazwisko, data, dane teleadresowe: telefon, faks (jeżeli dotyczy), adres e-mail)**Decyzja właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia ⁽⁷⁾:****dotycząca wysyłki przesyłki:**☐ odmowa☐ zgoda☐ zgoda pod warunkiem poddania materiałów sterylizacji ciśnieniowej (metoda nr 1)☐ zgoda pod następującymi warunkami w odniesieniu do wysyłki ⁽⁴⁾:
.....
.....
.....
.....Niniejsze zezwolenie zachowuje ważność do dnia r. ⁽⁸⁾.....
(Data, pieczęć i podpis osoby reprezentującej właściwy organ)**Uwagi:**

Wypełnić dokument drukowanymi literami.

⁽¹⁾ Właściwe zaznaczyć.⁽²⁾ W przypadku karmy dla zwierząt domowych produkowanej z materiału kategorii 1, obejmującego produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pochodzące od zwierząt, które zostały poddane nielegalnym zabiegom w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy 96/22/WE lub nielegalnemu leczeniu w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 96/23/WE.⁽³⁾ Określić zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.⁽⁴⁾ Wypełnić, jeśli dotyczy.⁽⁵⁾ Określić.⁽⁶⁾ Określić jedną z metod przetwarzania, o których mowa w załączniku IV rozdział III do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.⁽⁷⁾ Do właściwego organu: właściwe zaznaczyć.⁽⁸⁾ Wstawić datę wygaśnięcia zezwolenia."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1098/2012**z dnia 23 listopada 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	41,5
	MA	46,2
	MK	32,3
	TN	73,5
	ZZ	48,4
0707 00 05	AL	63,5
	MK	58,4
	TR	88,7
	ZZ	70,2
0709 93 10	MA	102,5
	TR	110,9
	ZZ	106,7
0805 20 10	MA	137,8
	ZZ	137,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	65,5
	HR	37,0
	TR	84,6
	ZZ	62,4
0805 50 10	TR	83,0
	ZA	49,1
	ZZ	66,1
0808 10 80	CN	79,8
	MK	38,5
	NZ	138,3
	US	127,1
	ZA	145,8
	ZZ	105,9
0808 30 90	CN	69,9
	TR	113,2
	US	136,8
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2012/38/UE

z dnia 23 listopada 2012 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia cis-trikoz-9-en jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje cis-trikoz-9-en.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 cis-trikoz-9-en został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 19, „repelenty i atraktanty”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (3) Austria została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 11 listopada 2009 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 25 maja 2012 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych ocen można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające cis-trikoz-9-en, stosowane jako atraktanty, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć cis-trikoz-9-en do załącznika I do tej dyrektywy.

(6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie UE. Na przykład nie poddano ocenie stosowania produktów na wolnym powietrzu i narażenia żywności lub pasz. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji ludzi nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie unijnym oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.

(7) Ze względu na możliwe pośrednie narażenie ludzi poprzez spożycie żywności, które jest skutkiem zastosowań wskazanych w ocenie, w stosownych przypadkach należy wymagać zweryfikowania, czy zachodzi konieczność ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającym wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającym dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającym dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽⁴⁾. Należy przyjąć środki zapewniające nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie.

(8) Przepisy niniejszej dyrektywy powinny być stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych w produktach typu 19 zawierających substancję czynną cis-trikoz-9-en na rynku Unii oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

- (9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (10) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (12) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji w sprawie dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r. ⁽¹⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 98/8/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 września 2013 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 października 2014 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Załącznik

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowa- dzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgod- ności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgod- ności z art. 16 ust. 3 okre- ślony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wcho- dzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„59	Cis-trikoz-9- en (Muscalure)	Cis-trikoz-9-en; (Z)-trikoz-9-en Nr WE: 248-505-7 Nr CAS: 27519-02-4	801 g/kg	1 paździer- nika 2014 r.	30 września 2016 r.	30 września 2024 r.	19	Nie wszystkie potencjalne zastosowania i scenariusze narażenia zostały ocenione na poziomie unijnym; niektóre zastosowania i scenariusze narażenia, takie jak stosowanie produktów na wolnym powietrzu i narażenia żywności lub pasz, zostały wyłączone. Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji ludzi, które nie zostały uwzględnione w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie unijnym. W odniesieniu do produktów zawierających cis-trikoz-9-en, które mogą prowadzić do powstawania pozostałości w żywności lub paszy, państwa członkowskie weryfikują, czy zachodzi konieczność ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009 lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005, oraz przyjmują wszelkie środki ograniczające ryzyko zapewniające nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 20 listopada 2012 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii

(2012/717/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

Następująca osoba zostaje mianowana do Komitetu Regionów na stanowisko członka na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

— Ignacio GONZÁLEZ GONZÁLEZ, *Presidente de la Comunidad Autónoma de Madrid*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2012 r.

- (1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE ⁽¹⁾ i 2010/29/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.

- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Esperanzy AGUIRRE GIL DE BIEDMA,

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 20 września 2012 r.

zmieniająca decyzję 2008/458/WE ustanawiającą zasady wykonania decyzji nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” w odniesieniu do systemów zarządzania i kontroli państw członkowskich, zasad zarządzania administracyjnego i finansowego oraz kryteriów kwalifikowalności wydatków na realizację projektów współfinansowanych ze środków Funduszu

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 6408)

(Jedynie teksty w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim są autentyczne)

(2012/718/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 35 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ogólnym celem Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów jest wspieranie działań podejmowanych przez państwa członkowskie na rzecz ulepszania zarządzania powrotami we wszystkich jego aspektach, z uwzględnieniem prawodawstwa unijnego w tej dziedzinie i w pełnej zgodności z prawami podstawowymi.
- (2) Zgodnie ze szczegółowymi celami wskazanymi w art. 3 ust. 1 lit. c) decyzji nr 575/2007/WE Fundusz Powrotów Imigrantów przyczynia się do „promowania skutecznego i jednolitego stosowania wspólnych norm w kwestii powrotów imigrantów zgodnie z rozwojem polityki w tej dziedzinie”.
- (3) W tym kontekście Fundusz Powrotów Imigrantów zapewnia wsparcie państwom członkowskim w odniesieniu do wdrażania dyrektywy 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich ⁽²⁾ (dyrektywa w sprawie powrotów) poprzez współfinansowanie szerokiego zakresu środków.
- (4) W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia dyrektywy w sprawie powrotów przez państwa członkowskie należy dalej wspierać fundusz, rozszerzając zakres środków kwalifikujących się do finansowania, w szczególności środków służących zaspokojeniu zapotrzebowania związanego z art. 16 dyrektywy w sprawie powrotów, w którym mowa jest o tym, że przetrzymywanie odbywa się z reguły w specjalnych ośrodkach detencyjnych. Ponadto, w świetle doświadczeń zebranych od czasu uruchomienia Europejskiego Funduszu Powrotów

Imigrantów oraz w celu wzmocnienia zdolności państw członkowskich do zapewnienia skutecznego transportu osób powracających w trakcie procedur powrotu i działań dotyczących powrotów, należy zapewnić wystarczające możliwości finansowania niezbędnych środków transportu, takich jak autobusy, ze środków Funduszu.

- (5) Mając na uwadze, że trwa realizacja rocznych programów 2011 i 2012 państw członkowskich w ramach Europejskiego Funduszu Powrotu Imigrantów, zmienione przepisy należy stosować, począwszy od programu rocznego 2011.
- (6) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo jest związane aktem podstawowym, a tym samym niniejszą decyzją.
- (7) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Irlandia jest związana aktem podstawowym, a tym samym niniejszą decyzją.
- (8) Zgodnie z art. 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie jest związana niniejszą decyzją ani nie podlega jej stosowaniu.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią wspólnego komitetu „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, ustanowionego w decyzji nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/458/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XI do decyzji 2008/458/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt II.1.3.3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

⁽³⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

„3. W przypadku poszczególnych elementów, których koszt jest niższy niż 20 000 EUR, kwalifikowalny jest całkowity koszt nabycia, pod warunkiem że, poza należycie uzasadnionymi przypadkami, sprzęt został zakupiony wcześniej niż w trzech ostatnich miesiącach projektu. Poszczególne elementy, których koszt jest równy lub wyższy niż 20 000 EUR, kwalifikowalne są jedynie na podstawie amortyzacji. W drodze odstępstwa od powyższych warunków w przypadku środków transportu, których koszt jest niższy niż 250 000 EUR, kwalifikowalny jest całkowity koszt nabycia.”;

2) pkt II.1.4.2 otrzymuje brzmienie:

„II.1.4.2. Zakup, budowa, remont

1. Jeżeli nabycie nieruchomości jest konieczne do realizacji projektu i jest w sposób oczywisty związane z jego celami, zakup nieruchomości, tzn. gotowych budynków, lub budowa nieruchomości stanowi koszt kwalifikowalny do współfinansowania na podstawie wysokości pełnych lub częściowych kosztów lub na podstawie amortyzacji pod następującymi warunkami, bez uszczerbku dla stosowania surowszych przepisów krajowych:

- a) od niezależnego rzeczoznawcy majątkowego lub uprawnionego organu urzędowego należy uzyskać opinię stwierdzającą, że cena nie przekracza wartości rynkowej, zaświadczać, że nieruchomość jest zgodna z przepisami krajowymi, lub określając punkty, w których takiej zgodności nie ma, a które beneficjent końcowy ma zamiar usunąć w ramach projektu;
- b) nieruchomość nie została nabyta z dotacji Wspólnoty przed rozpoczęciem projektu;
- c) nieruchomość będzie wykorzystywana jedynie na cele określone w projekcie przez okres nie krótszy niż 10 lat po dacie zakończenia projektu, chyba że Komisja postanowi inaczej w konkretnym przypadku współfinansowania pełnych lub częściowych kosztów; w przypadku współfinansowania na podstawie amortyzacji okres ten skraca się do 5 lat;
- d) zakup nieruchomości musi odbywać się zgodnie z zasadami odpowiedniego

stosunku wartości do ceny i rentowności oraz musi zostać uznany za proporcjonalny do celu, któremu ma służyć realizacja projektu;

- e) w przypadku współfinansowania na podstawie amortyzacji kwalifikowalna jest część amortyzacji tych aktywów odpowiadająca okresowi ich użytkowania w ramach projektu oraz poziomowi rzeczywistego wykorzystania przez projekt; amortyzację oblicza się zgodnie z krajowymi przepisami o rachunkowości.

2. Wydatki na remont, renowację i modernizację nieruchomości kwalifikują się do współfinansowania odpowiadającego pełnym lub częściowym kosztom lub na podstawie amortyzacji. W przypadku kosztów remontu zastosowanie mają jedynie warunki c) i e) w ust. 1.”.

Artykuł 2

1. Artykuł 1 ma zastosowanie od momentu przyjęcia niniejszej decyzji.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu zmian w stosunku do trwających lub przyszłych projektów, poczynając od programów rocznych na 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2012 r.

W imieniu Komisji
Cecilia MALMSTRÖM
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 17 października 2012 r.****w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Królestwo Szwecji zgodnie z art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 7177)***(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/719/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

- (1) Dnia 17 października 2011 r. Królestwo Szwecji notyfikowało Komisji zgodnie z art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zamiar wprowadzenia krajowych przepisów celem obniżenia dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach fosforowych do maksymalnego poziomu wynoszącego 46 gramów kadmu na tonę fosforu (co odpowiada 20 mg Cd/kg P_2O_5). Środki te stanowiłyby odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾; w ich wyniku obniżeniu uległby maksymalny poziom kadmu na tonę fosforu wynoszący 100 gram na tonę (co odpowiada 44 mg Cd/kg P_2O_5), na który Królestwu Szwecji przyznano już odstępstwo.

1. Artykuł 114 ust. 5 i 6 TFUE

- (2) W art. 114 ust. 5 i 6 TFUE przewiduje się, co następuje:

„5. [...] jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, państwo członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, notyfikuje ono Komisji projektowane środki oraz powody ich wprowadzenia.

6. W terminie 6 miesięcy od notyfikacji [...] Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

W przypadku braku decyzji Komisji w tym terminie przepisy krajowe określone w ust. [...] 5 są uważane za zatwierdzone.

W przypadku gdy jest to uzasadnione złożonością sprawy i nie ma niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego, Komisja może notyfikować danemu państwu członkowskiemu, że okres, o którym mowa w niniejszym ustępie może być przedłużony na kolejny okres trwający do 6 miesięcy”.

2. Prawodawstwo UE

- (3) W dyrektywie Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nawozów⁽²⁾ ustanowiono wymogi, które muszą spełniać nawozy, aby można je było wprowadzić do obrotu z oznaczeniem „nawóz WE”.
- (4) W załączniku I do dyrektywy 76/116/EWG określono oznaczenie typu i odpowiednie wymogi dotyczące np. składu nawozu, które musiał spełniać nawóz, by kwalifikować się do oznaczenia „nawóz WE”. Zawarte w wykazie oznaczenia typu połączono w kategorii w zależności od zawartości podstawowych środków pokarmowych, tj. pierwiastków azotu, fosforu i potasu.
- (5) Zgodnie z art. 7 dyrektywy 76/116/EWG⁽³⁾ państwa członkowskie nie mogły z powodu składu, identyfikacji, etykietowania lub opakowania zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu nawozów mających oznakowanie „nawóz WE”, które były zgodne z przepisami tej dyrektywy.
- (6) Decyzją Komisji 2002/399/WE z dnia 24 maja 2002 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach⁽⁴⁾, przyznano odstępstwo od przepisów dyrektywy 76/116/EWG i zatwierdzono przepisy Szwecji zakazujące wprowadzania do obrotu w Szwecji nawozów zawierających kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu. Odstępstwo to obowiązywało do dnia 31 grudnia 2005 r.
- (7) Dyrektywę 76/116/EWG zastąpiono rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003 w sprawie nawozów.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1976, s. 21, rozporządzenie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003.

⁽³⁾ Zastąpiony art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, s. 24.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

- (8) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 stanowi, że odstępstwa od art. 7 dyrektywy 76/116/EWG, które zostały przyznane przez Komisję na podstawie dawnego art. 95 ust. 6 Traktatu WE, rozumie się jako odstępstwa od art. 5 tego rozporządzenia i że obowiązują one nadal mimo wejścia w życie tego rozporządzenia.
- (9) W motywie 15 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 mowa jest o tym, że Komisja zajmie się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych oraz, jeśli będzie to zasadne, przygotuje projekt rozporządzenia i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie. Komisja przeprowadziła rozległe prace przygotowawcze, ale z powodu złożoności różnych czynników, które wymagają uwzględnienia, nie przyjęła jeszcze odpowiedniego wniosku.
- (10) Ponieważ odstępstwo przyznano Szwecji jedynie do dnia 31 grudnia 2005 r., zwróciła się ona w czerwcu 2005 r. z prośbą o przedłużenie istniejącego odstępstwa. Decyzją Komisji 2006/347/WE z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach ⁽¹⁾ zezwolono władzom Szwecji na utrzymanie środków krajowych do czasu przyjęcia na poziomie UE zharmonizowanych środków dotyczących kadmu w nawozach.

3. Przepisy krajowe

- (11) „Rozporządzenie o produktach chemicznych (zakazy przeładunku, przywozu i wywozu)” (1998:944) ⁽²⁾ zawiera przepisy dotyczące między innymi najwyższej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, włącznie z nawozami posiadającymi oznaczenie WE. Paragraf 3 akapit 1 stanowi, że nawozy objęte taryfami celnymi 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 i 31.05, zawierające kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu, nie mogą być oferowane do sprzedaży ani przekazywane.
- (12) W wyniku projektowanych środków krajowych notyfikowanych na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE dopuszczalna zawartość kadmu w nawozach fosforowych uległaby obniżeniu z obecnego maksymalnego poziomu wynoszącego 100 gram kadmu na tonę fosforu do poziomu wynoszącego 46 gram kadmu na tonę fosforu (46 mg Cd/kg P, co odpowiada 20 mg Cd/kg P₂O₅).

II. PROCEDURA

- (13) Pismem z dnia 17 maja 2011 r. Królestwo Szwecji zawiadomiło Komisję, że na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE wnosi o zezwolenie na wprowadzenie przepisów krajowych, w wyniku których dopuszczalna zawartość kadmu w nawozach fosforowych uległaby obniżeniu do maksymalnego poziomu wynoszącego 46 gramów na

tonę fosforu. Przedmiotem wniosku złożonego przez władze Szwecji jest zatem obniżenie poziomu zawartości kadmu, który został dopuszczony odstępstwem ustanowionym decyzją 2006/347/WE.

- (14) Pismem z dnia 17 października 2011 r. władze Szwecji dostarczyły Komisji dodatkowe informacje, przekazując tekst obowiązujących przepisów krajowych odzwierciedlający zmiany wprowadzone rozporządzeniami 2008:255 i 2009:654 ⁽³⁾.
- (15) Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. Komisja poinformowała władze Szwecji, że sześciomiesięczny okres badania zgodny z art. 114 ust. 6 rozpoczął się dnia 18 października 2011 r.
- (16) W piśmie z dnia 17 października 2011 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku otrzymanym od Szwecji. Komisja opublikowała ponadto zawiadomienie dotyczące tego wniosku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾, aby poinformować inne zainteresowane strony o środkach krajowych, które Królestwo Szwecji zamierza wprowadzić, oraz o powodach ich wprowadzenia. W reakcji na powyższe Łotwa poparła wniosek Szwecji. Komisja nie otrzymała żadnych innych uwag.
- (17) Ze względu na złożoność sprawy Komisja zwróciła się do Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) o opinię w sprawie ogólnej jakości szwedzkiej oceny ryzyka, jakichkolwiek istotnych niedociągnięć, stosowności zbadanych scenariuszy i przyjętych założeń, jak również wiarygodności i ważności wniosków dotyczących stwierdzonego ryzyka dla środowiska naturalnego.
- (18) Komitet wydał opinię w dniu 27 lutego 2012 r. ⁽⁵⁾. Stwierdził on, że przygotowane przez władze Szwecji sprawozdanie z oceny ryzyka było dobrej jakości z naukowego punktu widzenia, że badane scenariusze były ogólnie stosowne i że można zaakceptować większość wykorzystanych w nich wartości parametrycznych. Komitet stwierdził jednak, że szereg twierdzeń zawartych w sprawozdaniu nie znajduje wystarczającego oparcia w dowodach.
- (19) W związku z tym, że nadal istnieją niejasności wskazane przez komitet SCHER dotyczące kluczowych założeń przyjętych przez władze Szwecji w celu udowodnienia istnienia ryzyka dla organizmów wodnych w małych strumieniach w Szwecji, które jest jedynym ryzykiem środowiskowym stwierdzonym przez władze szwedzkie, oraz przy braku dowodów świadczących o niebezpieczeństwie dla zdrowia ludzi związanym z przedłużeniem okresu oceny szwedzkiego wniosku, Komisja uznała za uzasadnione przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 114 ust. 6 akapit pierwszy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 19.

⁽²⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 14 lipca 1998 r.

⁽³⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 4 czerwca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 309 z 21.10.2011, s. 8 i Dz.U. C 339 z 19.11.2011, s. 24.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_156.pdf.

- (20) W dniu 18 kwietnia 2012 r. Komisja powiadomiła Królestwo Szwecji o swojej decyzji ⁽¹⁾, zgodnie z art. 114 ust. 6 akapit trzeci TFUE, o przedłużeniu okresu sześciu miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym, na zatwierdzenie lub odrzucenie notyfikowanych przepisów krajowych na dalszy okres upływający w dniu 18 października 2012 r.
- (21) Pismem z dnia 27 kwietnia 2012 r. Komisja poinformowała władze Szwecji o wątpliwościach określonych w opinii komitetu SCHER i poprosiła je o przedstawienie dalszych wyjaśnień, które umożliwią Komisji zajęcie ostatecznego stanowiska w tej sprawie.
- (22) Pismem z dnia 2 lipca 2012 r. władze Szwecji udzieliły Komisji odpowiedzi, nie ustosunkowując się przy tym do wątpliwości wskazanych przez komitet SCHER, a zamiast tego argumentując, że pojęcie „ochrony środowiska” na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE obejmuje aspekty zdrowotne. W związku z tym badanie szwedzkiej notyfikacji powinno obejmować argumenty zawarte w notyfikacji odnoszące się do kwestii zdrowia ludzkiego.

III. OCENA

1. Ocena dopuszczalności

- (23) Komisja uznała w decyzji 2012/230/UE, że wniosek złożony przez Królestwo Szwecji w celu uzyskania zezwolenia na wprowadzenie bardziej rygorystycznych środków krajowych, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, jest dopuszczalny.

2. Rzeczowa ocena

- (24) Zgodnie z art. 114 TFEU Komisja musi zadbać o to, aby spełnione były wszystkie warunki umożliwiające państwu członkowskiemu skorzystanie z możliwości odstępstwa przewidzianego w tym artykule.
- (25) Artykuł 114 ust. 5 TFUE stanowi, że jeżeli państwo członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych będących odstępstwem od środka harmonizującego, przepisy te muszą być uzasadnione na podstawie nowych dowodów naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego.
- (26) Ponadto na mocy art. 114 ust. 6 TFUE Komisja zatwierdza lub odrzuca projekt przedmiotowych przepisów krajowych po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (27) Obawy dotyczące negatywnego wpływu kadmu w nawozach na środowisko (i zdrowie ludzkie) były już szczegółowo omawiane podczas negocjacji w sprawie przystą-

pienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej. Jak wskazano powyżej, tym trzem państwom członkowskim zostały przyznane tymczasowe odstępstwa od obowiązku stosowania prawodawstwa unijnego w zakresie nawozów w celu umożliwienia dokładnej oceny zagrożeń związanych z kadmem w nawozach na poziomie UE.

- (28) W 2002 r. Komisja zwróciła się o opinię ⁽²⁾ na temat prawdopodobieństwa akumulacji kadmu w glebach w wyniku stosowania nawozów fosforowych do Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska. W oparciu o badania w zakresie oceny ryzyka przeprowadzone przez osiem państw członkowskich i dodatkową analizę, Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska stwierdził, że nawozy fosforowe zawierające 60 mg kadmu/kg P_2O_5 lub więcej prawdopodobnie doprowadzą do akumulacji kadmu w większości gleb UE, podczas gdy nawozy fosforowe zawierające 20 mg kadmu/kg P_2O_5 lub mniej nie powinny powodować długoterminowej akumulacji w glebach w ciągu 100 lat, jeżeli nie bierze się pod uwagę przedostawania się kadmu z innych źródeł.
- (29) W ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje ⁽³⁾ kadm i tlenek kadmu zostały określone jako substancje priorytetowe wymagające oceny.
- (30) Po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Komisja nie ustaliła najwyższej dopuszczalnej wartości dla zawartości kadmu w nawozach, ale uznała potrzebę zajęcia się tą konkretną kwestią po udostępnieniu informacji z unijnej oceny ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu.
- (31) Sprawozdanie z unijnej oceny ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu przedstawiono w grudniu 2007 r. ⁽⁴⁾. Na podstawie zawartych w nim konkluzji, w ramach strategii ograniczania ryzyka stwarzanego przez kadm i tlenek kadmu zalecono konkretne działania na rzecz ograniczenia zawartości kadmu w środkach spożywczych, mieszkankach tytoniu i nawozach fosforowych, uwzględniając różnorodność warunków w całej Unii ⁽⁵⁾.
- (32) Na szczeblu UE trwają prace w celu ustanowienia właściwych najwyższych dopuszczalnych wartości dla zawartości kadmu w nawozach przy uwzględnieniu szeregu czynników, obejmujących również różnorodność warunków w całej UE, a także dostępność, pochodzenie geograficzne i skład fosforanów do produkcji nawozów. Komisja zamierza włączyć odpowiednie najwyższe dopuszczalne wartości dla zawartości zanieczyszczeń w nawozach (w tym kadmu) do wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia w sprawie nawozów, który przewidziany jest na 2013 r.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2012/230/UE z dnia 18 kwietnia 2012 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 114 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do przepisów krajowych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, notyfikowanych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE (Dz.U. L 116 z 28.4.2012, s. 29).

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/sct/documents/out162_en.pdf.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ http://esis.jrc.ec.europa.eu/doc/risk_assessment/REPORT/cdoxidereport302.pdf.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 149 z 14.6.2008, s. 6.

- (33) Na poparcie swojego wniosku o obniżenie istniejących najwyższych dopuszczalnych wartości w Szwecji, władze szwedzkie przeprowadziły nową ocenę ryzyka stwarzanego przez kadm w szwedzkim środowisku, która została ukończona w styczniu 2011 r. Porównuje się w niej przewidywane stężenie niepowodujące zmian w środowisku (PNEC) dla organizmów reprezentatywnych dla różnych elementów środowiska ze stężeniem kadmu w szwedzkim środowisku na podstawie różnych scenariuszy przedstawiania się kadmu z nawozów i innych źródeł. W notyfikacji dokonuje się również odniesienia do niektórych badań udostępnionych w ramach wcześniejszych wniosków kierowanych do Komisji zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE (które były już uwzględnione w celu uzasadnienia obecnie obowiązującego odstępstwa zezwalającego Szwecji na utrzymanie maksymalnego poziomu 100 gramów kadmu na tonę fosforu) oraz unijnej oceny ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu.
- (34) Przewidywane stężenie niepowodujące zmian w świeżej wodzie zależy od jej twardości. Jako że w Szwecji słodka woda jest bardzo miękka, oczekuje się, że toksyczność dla organizmów wodnych występować będzie przy niższym stężeniu kadmu niż w innych częściach Europy. Jest zatem prawdopodobne, że organizmy wodne żyjące w szwedzkich wodach są generalnie bardziej wrażliwe na kadm niż ma to miejsce w przypadku wód Europy Środkowej i Południowej.
- (35) Wyniki programów monitorowania wód powierzchniowych w Szwecji przeprowadzonych w 2006 i w 2009 r. wykazują, że w przypadku około 1 % jezior i 7 % wód przybrzeżnych stężenie kadmu jest wyższe niż wartości przewidywanego stężenia niepowodującego zmian w środowisku. Z przeprowadzonego w 2008 r. przeglądu wynika, że środki w zakresie redukcji emisji doprowadziły w przypadku większości metali do obniżenia stężenia w organizmach wodnych; w przypadku kadmu sytuacja jest jednak mniej oczywista. Zaobserwowana w ciągu ostatnich lat tendencja do zwiększania się wpływu na układ odpornościowy ryb (węgorzyca) wydaje się korelować ze zwiększonym stężeniem kadmu w rybach. W 2011 r. sporządzono kolejne sprawozdanie, którego celem było opisanie przyszłych tendencji dotyczących obecności kadmu w glebach ornych i uprawach, tak by ocenić jego stężenie za 100 lat; wyniki wykorzystano do modelowania najgorszego przypadku w celu oszacowania ryzyka dla organizmów wodnych żyjących w wodach znajdujących się w pobliżu pól, co do których założono nawożenie przez następne 100 lat.
- (36) W swej ocenie władze Szwecji stwierdzają, że długoterminowo istnieje prawdopodobieństwo zwiększonego ryzyka dla organizmów wodnych żyjących w wyjątkowo miękkiej wodzie (poniżej twardości 5 mg CaCO₃/l). Jest to jednak prawdopodobne jedynie w małych strumieniach o niskim stopniu rozcieńczenia wody odpływowej z gleb rolnych. Władze Szwecji nie stwierdziły istnienia innych zagrożeń dla środowiska wynikających z wykorzystania kadmu w nawozach.
- (37) Ze względu na złożoność powiązań między przedostawaniem się kadmu do gleby poprzez nawozy fosforowe, możliwą akumulacją w glebie i zagrożeniami dla środowiska, Komisja zwróciła się do Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) o opinię w sprawie ogólnej jakości szwedzkiej oceny ryzyka, jakichkolwiek istotnych niedociągnięć, stosowności zbadanych scenariuszy i założeń, jak również wiarygodności i ważności wniosków dotyczących stwierdzonego ryzyka dla środowiska naturalnego.
- (38) Komitet przyjął opinię w dniu 27 lutego 2012 r.⁽¹⁾ Jak pokazano w decyzji 2012/230/UE, komitet SCHER stwierdził, że przygotowane przez władze Szwecji sprawozdanie z oceny ryzyka jest dobrej jakości z naukowego punktu widzenia, że badane scenariusze są ogólnie stosowne i że można zaakceptować większość wykorzystanych w nich wartości parametrycznych. Komitet uznał jednak, że wiele stwierdzeń lub założeń zawartych w sprawozdaniu nie było poparte wystarczającymi dowodami oraz w przypadku niektórych scenariuszy wykorzystano raczej warunki dla najgorszego przypadku. Komitet stwierdził, że założenia zaproponowane przez władze szwedzkie w celu prognozowania stężenia kadmu w miękkiej wodzie mogą prowadzić do przeszacowania ryzyka i w związku z tym nie uznał wyników przedstawionych przez władze szwedzkie w odniesieniu do strumieni, które są jedynym elementem środowiska, w odniesieniu do którego władze szwedzkie stwierdziły istnienie zagrożenia. Ogólnie rzecz biorąc, komitet nie uznał założeń przyjętych w sprawozdaniu Szwecji za odpowiednie do obliczania ryzyka dla szwedzkiego środowiska.
- (39) Niemniej jednak Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska wskazał na wcześniejszą ocenę sporządzoną w 2002 r. przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska, w której oszacowano, że w przypadku większości gleb w Europie nie należy spodziewać się wzrostu stężenia kadmu w glebie przy dopuszczalnej zawartości wynoszącej 46 mg Cd/kg P. Choć nie jest to nowy dowód naukowy, Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska potwierdził, że ocena taka zachowuje swoją aktualność także w odniesieniu do gleb rolnych w Szwecji i zauważył, że odstępstwo opierało się na klauzuli zawieszenia, a nie na ocenie ryzyka – w przeciwieństwie do uzasadnienia obecnego przypadku przez władze Szwecji.
- (40) W piśmie z dnia 2 lipca 2012 r. władze Szwecji nie przedstawiły dalszych wyjaśnień, w których ustosunkowałyby się do słabych stron wskazanych przez komitet SCHER w odniesieniu do możliwych zagrożeń dla środowiska. Zważywszy, że opinia Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska z 2002 r. została wydana przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, Komisja stwierdza, że władze szwedzkie nie wykazały, że istnieje zagrożenie dla środowiska w oparciu o nowe dowody naukowe ze względu na specyficzny problem Szwecji, który pojawił się po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.
- (41) W piśmie z dnia 2 lipca 2012 r. władze szwedzkie argumentowały, że pojęcie „ochrony środowiska” w art. 114 ust. 5 TFUE obejmuje aspekty zdrowotne oraz że ocena szwedzkiej notyfikacji powinna zatem obejmować argumenty dotyczące aspektów zdrowotnych.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_156.pdf.

- (42) Bez uszczerbku dla prawidłowej interpretacji prawnej art. 114 ust. 5, Komisja rozszerzyła swoją analizę o ocenę potencjalnego ryzyka związanego z kadmem w nawozach dla mieszkańców Szwecji poprzez środowisko, tzn. w szczególności poprzez pobranie z diety.
- (43) W swoim uzasadnieniu władze szwedzkie określiły związane ze zdrowiem podstawy do dalszego ograniczenia narażenia na kadm szwedzkiego społeczeństwa, takie jak wysoka częstotliwość występowania osteoporozy, zwiększenie przypadków kruchych kości i złamań kości, wpływ na funkcjonowanie nerek u części populacji, u której stężenie kadmu przekracza 1 mg/g kreatyniny, jak również ryzyko dla szczególnie wrażliwych grup ludności (chorych na cukrzycę i osób cierpiących na niedobór żelaza, które to grupy w Szwecji stanowią znaczny odsetek populacji). Według władz szwedzkich niższy poziom pH w szwedzkich glebach może powodować większą absorpcję kadmu przez uprawy, co z kolei może prowadzić do większego narażenia ludności, gdyż narażenie w dużym stopniu zależy od pobrania kadmu przez żywność, a przede wszystkim żywność pochodzenia roślinnego.
- (44) Komisja zwróciła się do komitetu SCHER o przygotowanie kolejnej opinii, czy zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, określone przez władze Szwecji, jest specyficzne dla Szwecji i pojawiło się po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003⁽¹⁾.
- (45) Jeśli chodzi o pytanie, czy sytuacja w Szwecji jest inna w porównaniu z pozostałymi częściami Europy, komitet SCHER zgodził się, że zasadniczo pH gleby ma niższą wartość w Szwecji niż w pozostałych częściach Europy. Ponieważ jednak wypłukiwanie kadmu z gleby również wzrasta przy niższej wartości pH gleby, akumulacja netto kadmu w glebie jest niższa w Szwecji niż w większości innych części Europy przy porównywalnych stężeniach kadmu i ilości stosowanych nawozów. Komitet SCHER zauważa, że samo sprawozdanie Szwecji (streszczenie załącznika IV) potwierdza jego wnioski, gdyż stwierdza się w nim: „Trudno było wykazać w sposób jednoznaczny, czy w Szwecji istnieją szczególne warunki, powodujące, iż szwedzkie gleby są bardziej narażone na wprowadzanie kadmu od gleb w Europie Środkowej. Wartość pH jest jednak głównym czynnikiem regulującym pobieranie kadmu z gleby do upraw, a pH szwedzkich gleb ma wartość około jednej jednostki niższą od ogólnej średniej dla Europy. Wynika to prawdopodobnie z niedoboru wapiennego podłoża skalnego w Szwecji. Szwedzka pszenica zawiera również kadm w ilościach, które są porównywalne do występujących w wielu innych krajach europejskich, mimo tego, iż stężenie kadmu w szwedzkich glebach jest stosunkowo niskie”. Komitet SCHER zauważa, że chociaż dane wyjściowe dotyczące depozycji atmosferycznej zostały zaktualizowane w szwedzkim sprawozdaniu, scenariusze dotyczące obliczania bilansu masy zostały już zawarte w rozważanych wariantach w opinii Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska z 2002 r. i nie pojawiły się nowe informacje sugerujące, że nie mają już one zastosowania.
- (46) Komitet podziela opinię, że niższe pH zwiększa biodostępność i absorpcję kadmu przez uprawy, w związku z czym dla pszenicy dostępność kadmu występującego w glebie jest nieco większa niż w większości krajów europejskich. Komitet zauważa jednak, że jeśli to niskie pH będzie się utrzymywało, tendencje dotyczące stężeń kadmu w uprawach będą miały mniejsze nasilenie (nastąpi wolniejszy wzrost) w Szwecji w porównaniu z większością innych tendencji w Europie, gdyż wzrost stężenia kadmu w glebie odbywa się wolniej przy jednakowym wkładzie.
- (47) W odniesieniu do narażenia na pobranie kadmu z diety komitet stwierdza, że szwedzkie sprawozdanie nie zawiera danych wskazujących na to, by narażenie na pobranie kadmu z diety było większe w Szwecji niż w pozostałych państwach Europy ani w średnich, ani w górnych percentylach narażenia. Najnowsze tendencje nie wskazują na tendencję wzrostową narażenia z diety, w tym obciążenia organizmu kadmem wśród ogółu ludności. Ponadto komitet zauważa, że szwedzkie sprawozdanie przedstawia dowody, że wpływ kadmu na zdrowie ludzi w Szwecji można zauważyć przy niższym obciążeniu organizmu kadmem od zgłaszanego wcześniej, a nie przedstawia dowodów na to, iż mieszkańcy Szwecji są bardziej wrażliwi na kadm lub stali się bardziej wrażliwi niż mieszkańcy innych krajów europejskich.
- (48) Ogólnie rzecz biorąc, komitet stwierdza, że szwedzkie sprawozdanie zawiera dokładną i aktualną ocenę długoterminowych skutków stosowania kadmu w nawozach na zdrowie ludzkie poprzez łańcuch żywnościowy. Komitet zauważa, że w sprawozdaniu nie przedstawiono przekonujących argumentów na poparcie tezy, że szwedzki przypadek jest wyjątkowy lub że dane, które pojawiły się po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, wskazują na konkretne powody do dodatkowych obaw.
- (49) Podsumowując, Komisja uważa, że Królestwo Szwecji nie przedstawiło uzasadnienia planowanego krajowego środka w odniesieniu do maksymalnej zawartości kadmu w nawozach na podstawie nowych dowodów naukowych dotyczących ochrony środowiska naturalnego ze względu na specyficzny problem Szwecji, który pojawił się po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.
- (50) Komisja zauważa, że szwedzka notyfikacja nie odnosi się do ochrony środowiska pracy jako podstawy wprowadzenia notyfikowanego środka.

IV. WNIOSKI

- (51) Artykuł 114 ust. 5 TFUE wymaga, aby jeżeli państwo członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od środka harmonizującego na poziomie Unii, przepisy te muszą być uzasadnione nowymi dowodami naukowymi dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego.

⁽¹⁾ Opinie komitetu SCHER są dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/opinions/index_en.htm#id5.

- (52) W tym przypadku, po przeanalizowaniu wniosku Szwecji, Komisja uważa, że Królestwo Szwecji nie dostarczyło nowych dowodów naukowych dotyczących ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, z których wynikałoby, że na terytorium tego państwa istnieje specyficzny problem, który pojawił się po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 w sprawie nawozów i który wymagałby wprowadzenia zgłoszonych środków krajowych.
- (53) W związku z powyższym wniosek złożony przez Królestwo Szwecji, dotyczący wprowadzenia środków krajowych w celu obniżenia zawartości kadmu w nawozach fosforowych do poziomu wynoszącego maksymalnie 46 g kadmu na tonę fosforu, nie spełnia warunków określonych w art. 114 ust. 5.
- (54) Na mocy art. 114 ust. 6 Traktatu WE Komisja zatwierdza lub odrzuca projekt przepisów krajowych, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (55) Ponieważ wniosek złożony przez Królestwo Szwecji nie spełnia podstawowych warunków określonych w art. 114 ust. 5, nie ma potrzeby, by Komisja sprawdzała warunki określone w art. 114 ust. 6.
- (56) W świetle powyższego można stwierdzić, że wniosek złożony przez Królestwo Szwecji, dotyczący wprowadzenia przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od przepisów rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, jest

dopuszczalny, ale nie spełnia warunków określonych w art. 114 ust. 5 TFUE, ponieważ Szwecja nie dostarczyła nowych dowodów naukowych dotyczących ochrony środowiska naturalnego ze względu na specyficzny problem, który pojawił się na jej terytorium po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

- (57) Komisja uważa więc, że zgłoszone środki krajowe nie mogą zostać zatwierdzone zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Planowane przepisy krajowe dotyczące obniżenia zawartości kadmu w nawozach fosforowych z obecnego najwyższego dopuszczalnego poziomu 100 gramów kadmu na tonę fosforu do 46 gramów, które Królestwo Szwecji notyfikowało Komisji w dniu 17 października 2011 r., zostają odrzucone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 października 2012 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 listopada 2012 r.****ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom przeznaczonym do automatycznych zmywarek do naczyń do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8054)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/720/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE zostaną ustalone według grup produktów.
- (3) Nowe kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „detergenty przemysłowe i instytucjonalne do automatycznych zmywarek do naczyń” obejmuje jednoskładnikowe i wieloskładnikowe detergenty do zmywarek do naczyń, płyny do płukania i namaczania, przeznaczone do stosowania w zmywarkach do naczyń do użytku profesjonalnego.

Następujące produkty nie wchodzą w zakres tej grupy produktów: detergenty do automatycznych zmywarek do naczyń do użytku w gospodarstwach domowych, detergenty przeznaczone do użytku w zmywarkach służących do czyszczenia sprzętu

medycznego lub w specjalnych maszynach do czyszczenia urządzeń przemysłowych, w tym w specjalnych maszynach wykorzystywanych w przemyśle spożywczym.

Aerozole, które nie są dawkowane poprzez pompy automatyczne, są wyłączone z tej grupy produktów.

Artykuł 2

Aby uzyskać oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010, detergent do automatycznych zmywarek do naczyń musi należeć do grupy produktów „detergenty przemysłowe i instytucjonalne do automatycznych zmywarek do naczyń” zgodnie z definicją zawartą w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Kryteria dla grupy produktów „detergenty przemysłowe i instytucjonalne do automatycznych zmywarek do naczyń”, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „detergenty przemysłowe i instytucjonalne do automatycznych zmywarek do naczyń” przypisuje się numer kodu „038”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Celem niniejszych kryteriów jest w szczególności promowanie produktów, które mają zmniejszone oddziaływanie na ekosystemy wodne, zawierają ograniczoną ilość substancji niebezpiecznych i których działanie zostało zbadane.

KRYTERIA

Wyznaczono kryteria dla każdego z poniższych aspektów:

1. Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych: krytyczna objętość rozcieńczenia (CDV)
2. Biodegradowalność
3. Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone
4. Wymogi dotyczące opakowania
5. Wydajność zmywania (przydatność do użycia)
6. Automatyczne systemy dozowania
7. Informacje dla użytkownika – informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

(1) Ocena i weryfikacja**a) Wymogi**

Określone wymogi w zakresie oceny i weryfikacji zostały podane w ramach każdego kryterium.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, protokołów badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, to należy rozumieć, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawców lub od ich dostawców itp.

W miarę możliwości badania należy przeprowadzać w laboratoriach spełniających wymogi ogólne normy EN ISO 17025 lub normy jej równoważnej.

W stosownych przypadkach metody badawcze inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów mogą być stosowane, jeśli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W dodatku I odwołano się do bazy danych składników detergentów (wykaz DID), która zawiera substancje najczęściej wykorzystywane w składach detergentów. Bazy tej używa się do uzyskiwania danych do obliczeń krytycznej objętości rozcieńczenia (CDV) oraz do oceny biodegradowalności substancji obecnych w składzie produktu. W odniesieniu do substancji, które nie figurują w wykazie DID, podaje się wytyczne dotyczące sposobu obliczania lub ekstrapolowania odpowiednich danych. Najnowsza wersja wykazu DID jest dostępna na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE lub na stronach internetowych poszczególnych właściwych organów.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

b) Progi pomiarowe

Zgodność z kryteriami ekologicznymi jest wymagana zarówno dla substancji dodawanych celowo, jak również dla produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie jest równe lub przekracza 0,010 % wagowo końcowego składu produktu.

W odniesieniu do produktów biobójczych i barwników zgodność z kryteriami jest wymagana niezależnie od ich stężenia.

Niniejszym substancje spełniające wartości progowe wymienione powyżej nazywane są „substancjami obecnymi w składzie produktu”.

(2) Jednostka funkcjonalna

Jednostkę funkcjonalną dla przedmiotowej grupy produktów wyraża się w g/l płynu do zmywania (w gramach na litr płynu do zmywania).

Wymagania dotyczące oceny i weryfikacji jednostki funkcjonalnej:

Pełny skład produktu, w tym nazwa handlowa, nazwa chemiczna, nr CAS, nr DID (*), ilość, z uwzględnieniem oraz z wyłączeniem wody, oraz funkcja i forma wszystkich substancji obecnych w składzie produktu (niezależnie od ich stężenia), musi zostać przekazany właściwemu organowi. Próbkę graficzną, łącznie z zaleceniami dotyczącymi dozowania, musi zostać przekazana właściwemu organowi.

Karty charakterystyki dla każdej substancji obecnej w składzie produktu przedkłada się właściwemu organowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Części A i B wykazu DID można znaleźć na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_pl.pdf

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_pl.pdf

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryterium 1 – Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych: krytyczna objętość rozcieńczenia (CDV)

Krytyczna objętość rozcieńczenia ($CDV_{przewlekła}$) systemu jednoskładnikowego lub wieloskładnikowego nie może przekroczyć następujących wartości (dla najwyższej zalecanej dawki):

CDV dla najwyższej zalecanej dawki	Miękka	Średnia	Twarda
Typ produktu	0–6 °dH	7–13 °dH	> 14 °dH
Płyny do namaczania	2 000	2 000	2 000
Detergenty do zmywarek do naczyń	3 000	5 000	10 000
System wieloskładnikowy	3 000	4 000	7 000
Płyny do płukania	3 000	3 000	3 000

Krytyczna objętość rozcieńczenia ($CDV_{przewlekła}$) jest obliczana dla wszystkich substancji (i) w produkcie przy użyciu następującego równania:

$$CDV_{przewlekła} = \sum CDV_{(i)} = \sum \frac{waga_{(i)} \times DF_{(i)}}{TF_{przewlekła(i)}} \times 1\,000$$

Gdzie:

waga = waga substancji obecnej w składzie produktu na zalecaną dawkę

DF = współczynnik degradacji

TF = współczynnik przewlekłej toksyczności substancji wskazany w wykazie DID.

Produkty biobójcze i barwniki znajdujące się w produkcie również uwzględnia się przy obliczaniu CDV, nawet jeżeli ich stężenie wynosi poniżej 0,010 % (100 ppm).

Ze względu na degradację substancji w procesie zmywania, odrębne zasady mają zastosowanie do następujących substancji:

— Nadtlenek wodoru (H_2O_2) – nie należy uwzględniać go przy obliczaniu CDV

— Kwas nadoctowy – należy uwzględniać go w obliczeniach jako kwas octowy.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza obliczenie $CDV_{przewlekłej}$ produktu. Arkusz przeznaczony do obliczania wartości CDV jest dostępny na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE.

Wartości parametrów DF i TF muszą być zgodne z podanymi w wykazie bazy danych składników detergentów (wykaz DID). Jeżeli substancja nie figuruje w wykazie DID, parametry oblicza się przy użyciu wytycznych określonych w części B wykazu DID oraz dołącza się powiązaną dokumentację.

(*) Nr DID oznacza numer substancji w wykazie DID („baza danych składników detergentów”) i jest wykorzystywany do oceny zgodności z kryteriami 1 oraz 2.

(1) Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

Kryterium 2 – Biodegradowalność

a) Biodegradowalność środków powierzchniowo czynnych

Wszystkie środki powierzchniowo czynne muszą ulegać biodegradacji w warunkach tlenowych i beztlenowych.

b) Biodegradowalność substancji organicznych

Zawartość w produkcie wszystkich substancji organicznych niebiodegradowalnych tlenowo (trudno biodegradowalnych) (aNBO) oraz niebiodegradowalnych beztlenowo (anNBO) nie może przekraczać następujących limitów:

aNBO

Typ produktu (g/l płynu do zmywania)	Miękka	Średnia	Twarda
	0–6 °dH	7–13 °dH	> 14 °dH
Płyny do namaczania	0,4	0,4	0,4
Detergenty do zmywarek do naczyń/system wieloskładnikowy	0,4	0,4	0,4
Płyny do płukania	0,04	0,04	0,04

anNBO

Typ produktu (g/l płynu do zmywania)	Miękka	Średnia	Twarda
	0–6 °dH	7–13 °dH	> 14 °dH
Płyny do namaczania	0,4	0,4	0,4
Detergenty do zmywarek do naczyń/system wieloskładnikowy	0,6	1,0	1,5
Płyny do płukania	0,04	0,04	0,04

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia dokumentację dotyczącą degradacji środków powierzchniowo czynnych, jak również obliczenie aNBO i anNBO dla danego produktu. Arkusz przeznaczony do obliczania wartości aNBO oraz anNBO jest dostępny na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE.

Zarówno dla środków powierzchniowo czynnych, jak i dla wartości aNBO i anNBO należy odnieść się do wykazu DID. W odniesieniu do substancji obecnych w składzie produktu, które nie figurują w wykazie DID, dostarcza się zgodnie z dodatkiem I istotne informacje z literatury lub innych źródeł, bądź właściwe wyniki badań, wskazujące, że ulegają one biodegradacji tlenowej i beztlenowej.

Uwaga: TAED uznaje się za biodegradowalną beztlenowo.

W przypadku braku dokumentacji zgodnej z powyższymi wymaganiami, substancję inną niż środek powierzchniowo czynny można zwolnić z wymagań dotyczących degradacji w warunkach beztlenowych, jeśli spełniona jest jedna z trzech poniższych alternatyw:

1. Łatwo ulega ona degradacji i ma niską adsorpcję ($A < 25\%$) lub
2. Łatwo ulega ona degradacji i ma wysoką desorpcję ($D > 75\%$) lub
3. Łatwo ulega ona degradacji i nie ulega bioakumulacji.

Badania adsorpcji/desorpcji mogą być prowadzone zgodnie z wytycznymi OECD 106.

Kryterium 3 – Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

a) Określone wyłączone substancje obecne w składzie produktu

Następujące substancje nie mogą być obecne w składzie produktu ani jako część składu, ani jako część mieszaniny zawartej w składzie:

— EDTA (kwas etylenodiaminotetraoctowy)

- Substancje zapachowe
- Reaktywne związki chloru
- APEO (Alkilofenole etoksyłowane) i APD (alkilofenole i ich pochodne)

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia kompletną i podpisaną deklarację zgodności.

b) Niebezpieczne substancje i mieszaniny

Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w sprawie oznakowania ekologicznego UE produkt ani żaden z jego składników nie może zawierać substancji spełniających kryteria klasyfikacji do poniższych zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ lub dyrektywą 67/548/EWG ⁽²⁾, ani substancji, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Poniższe zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia odnoszą się na ogół do substancji. Jeżeli jednak nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

Wykaz zwrotów określających zagrożenie:

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R ⁽²⁾
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R23/26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może powodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/61/60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61/62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62-63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Może spowodować uszkodzenie narządów	R68/20/21/22

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R ⁽²⁾
H372 Powoduje uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/25/24/23
H373 Może powodować uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/20/21/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39-41
Substancje uczulające	
H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008.
⁽²⁾ Dyrektywa 67/548/EWG dostosowana do rozporządzenia REACH zgodnie z dyrektywą 2006/121/WE oraz dyrektywa 1999/45/WE ze zmianami.

Należy zauważyć, że niniejsze kryterium ma zastosowanie także do znanych produktów degradacji, takich jak formaldehyd z substancji uwalniających formaldehyd.

Substancje lub mieszaniny, których cechy zmieniają się po przetworzeniu (np. nie są już biodostępne lub przeszły modyfikację chemiczną w sposób powodujący usunięcie wcześniej określonego zagrożenia) są wyłączone z powyższego wymogu.

Oznakowanie produktu końcowego nie może zawierać powyższych zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia.

Odstępstwa

Następujące substancje są w szczególności zwolnione z przedmiotowego wymogu:

Środki powierzchniowo czynne < 15 % w produkcie końcowym	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
Produkty biobójcze do celów konserwacji (*) (tylko dla cieczy o pH między 2 a 12 i maksymalnie 0,10 % wartości procentowej masy materiału aktywnego)	H331: Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
	H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
	H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
	H400: Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50

Enzymy (**)	H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
	H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
NTA w postaci zanieczyszczenia w MGDA oraz GLDA (***)	H351: Podejrzewa się, że powoduje raka	R40

(*) Odstępstwo stosuje się jedynie w odniesieniu do kryterium 3 lit. b). Produkty biobójcze spełniają kryterium 3 lit. d).

(**) W tym stabilizatory oraz inne substancje pomocnicze w preparatach.

(***) W stężeniu poniżej 1,0 % w surowcu, o ile całkowite stężenie w produkcie końcowym jest mniejsze niż 0,10 %.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca powinien wykazać zgodność z tym kryterium, składając deklarację o niezakwalifikowaniu każdej z substancji obecnych w składzie produktu do którejkolwiek z klas zagrożenia związanych ze zwrotami określającymi zagrożenie, o których mowa w powyższym wykazie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, w stopniu, w jakim to może być ustalone, co najmniej, z informacji spełniających wymogi wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Wspomniana deklaracja musi zostać poparta streszczeniem informacji na temat stosownych właściwości związanych ze zwrotami określającymi zagrożenie, o których mowa w powyższym wykazie, na poziomie szczegółowości określonym w sekcji 10, 11 i 12 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (wymagania dotyczące sporządzania kart charakterystyki).

Informacje na temat swoistych właściwości substancji mogą być generowane w inny sposób niż przez badania, na przykład poprzez wykorzystanie alternatywnych metod, takich jak metody *in vitro*, ilościowych modeli zależności struktura-aktywność lub grupowanie substancji i podejście przekrojowe zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Zdecydowanie zachęca się do wymiany odpowiednich danych.

Dostarczone informacje odnoszą się do form lub stanów fizycznych substancji lub mieszanin wykorzystywanych w produkcie końcowym.

Dla substancji wymienionych w załącznikach IV i V do rozporządzenia REACH wyłączonych z obowiązku rejestracji zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia REACH (WE) nr 1907/2006, deklaracja w tej sprawie jest wystarczająca dla pełnej zgodności z wymogami określonymi powyżej.

c) Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Nie przyznaje się odstępstwa od wyłączenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w stosunku do substancji wskazanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, znajdujących się w mieszaninach w stężeniu powyżej 0,010 %.

Ocena i weryfikacja: Wykaz substancji wskazanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i umieszczonych na kandydackiej liście substancji zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 można znaleźć pod adresem: http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku. Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładny skład produktu. Wnioskodawca dostarcza również deklarację zgodności z przedmiotowym kryterium wraz z odpowiednimi dokumentami, takimi jak deklaracje zgodności podpisane przez dostawców materiałów oraz kopie stosownych kart charakterystyki dla substancji lub mieszanin.

d) Określone ograniczone substancje obecne w składzie produktu – produkty biobójcze

- (i) Produkt może zawierać produkty biobójcze jedynie w celu konserwacji produktu, w odpowiedniej dawce zastosowanej wyłącznie w tym celu. Nie dotyczy to środków powierzchniowo czynnych, które mogą również posiadać właściwości biobójcze.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych produktów biobójczych wraz z informacją o ich dokładnym stężeniu w produkcie. Producent lub dostawca produktów biobójczych dostarcza informację o dawce niezbędnej do konserwacji produktu.

- (ii) Zakazuje się podawania lub sugerowania na opakowaniu lub w innej formie przekazu, że produkt ma działanie przeciwbakteryjne lub dezynfekujące.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi teksty i układy graficzne zastosowane na każdym typie opakowania lub przykład każdego typu opakowania.

- (iii) Produkt może zawierać produkty biobójcze, pod warunkiem że nie wykazują one zdolności do bioakumulacji. Produkt biobójczy nie jest uznawany za wykazujący zdolność do bioakumulacji, jeżeli współczynnik biokoncentracji BCF < 100 lub logKow < 3,0. Jeżeli zarówno wartości BCF, jak i logKow są dostępne, stosuje się najwyższą zmierzoną wartość BCF.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych produktów biobójczych wraz z informacją o ich wartościach BCF i/lub logKow.

e) Barwniki

Barwniki dopuszczone do stosowania w produkcie nie mogą wykazywać zdolności do bioakumulacji. W przypadku barwników zatwierdzonych do stosowania w środkach spożywczych nie zachodzi konieczność przedłożenia dokumentacji dotyczącej potencjału bioakumulatywnego. Barwnik jest uznawany za nie wykazujący zdolności do bioakumulacji, jeżeli współczynnik biokoncentracji BCF < 100 lub logKow < 3,0. Jeżeli zarówno wartości BCF, jak i logKow są dostępne, stosuje się najwyższą zmierzoną wartość BCF.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych barwników lub dokumentację w celu zagwarantowania, że barwnik został zatwierdzony do stosowania w środkach spożywczych.

f) Enzymy

Enzymy muszą być w formie płynnej lub w postaci granulatu bezpyłowego. Enzymy muszą być wolne od pozostałości drobnoustrojów z produkcji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych enzymów wraz z dokumentacją w celu zagwarantowania, że enzym jest wolny od pozostałości drobnoustrojów z produkcji.

g) Fosfor

Całkowita ilość fosforanów i innych związków fosforu nie może przekroczyć wartości granicznych wymienionych w tabeli wyrażonych w gramach fosforu na litr wody.

Do obliczeń dotyczących fosforu stosuje się najwyższą zalecaną dawkę.

Typ produktu fosfor (g fosforu/na litr wody)	Miękka	Średnia	Twarda
	0–6 °dH	7–13 °dH	> 14 °dH
Płyny do namaczania	0,08	0,08	0,08
Detergenty	0,15	0,30	0,50
Płyny do płukania	0,02	0,02	0,02
System wieloskładnikowy	0,17	0,32	0,52

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację w celu zapewnienia, że wartości graniczne określone w powyższej tabeli są spełnione.

Kryterium 4 – Wymogi dotyczące opakowania

a) Wskaźnik waga/użyteczność (WUR)

Wskaźnik waga/użyteczność (WUR) dla produktu nie przekracza następujących wartości:

Typ produktu	WUR		
	0–6 °dH	7–13 °dH	> 14 °dH
Proszki (g/l płynu do zmywania)	0,8	1,4	2,0
Płyny (g/l płynu do zmywania)	1,0	1,8	2,5

WUR oblicza się wyłącznie dla opakowań bezpośrednich (z uwzględnieniem nakrętek, zatyczek i ręcznych pomp/spryskiwaczy) za pomocą następującego wzoru:

$$WUR = \sum [(W_i + U_i) / (D_i * r_i)]$$

Gdzie:

W_i = waga (g) elementu opakowania (i) z uwzględnieniem etykiety, w stosownych przypadkach

U_i = waga (g) materiału nie pochodzącego z recyklingu (materiału pierwotnego) w elemencie opakowania (i). Jeżeli udział materiału pochodzącego z recyklingu w elemencie opakowania wynosi 0 %, to $U_i = W_i$

D_i = liczba jednostek funkcjonalnych zawartych w elemencie opakowania (i). Jednostka funkcjonalna = dozowanie w g/l płynu do zmywania

r_i = wartość recyklingowa, tj. liczba wskazująca, ile razy element opakowania (i) jest wykorzystywany do tego samego celu w systemie zwrotu lub ponownego napełnienia $r = 1$, jeżeli opakowanie nie jest ponownie wykorzystywane do tego samego celu. Jeżeli opakowanie wykorzystuje się ponownie, r ustala się na poziomie 1, chyba że wnioskodawca może udokumentować większą liczbę.

Wyjątki

Opakowania z tworzyw sztucznych/papieru/tektury zawierające więcej niż 80 % materiału pochodzącego z recyklingu lub więcej niż 80 % tworzyw sztucznych pochodzących ze źródeł odnawialnych są wyłączone z tego wymogu.

Opakowanie uważa się za pochodzące z recyklingu, jeżeli surowiec wykorzystany do produkcji opakowania został zebrany u producenta opakowania na etapie dystrybucji lub na etapie konsumenta. Jeżeli surowcem są odpady przemysłowe pochodzące z własnego procesu produkcyjnego producenta materiału, materiał nie będzie uważany za pochodzący z recyklingu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza obliczenie WUR produktu. Arkusz przeznaczony do obliczania tej wartości jest dostępny na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE. Wnioskodawca dostarcza wypełnioną i podpisaną deklarację dotyczącą zawartości w opakowaniu materiału pochodzącego z recyklingu lub materiału pochodzącego ze źródeł odnawialnych. Aby opakowanie do uzupełniania zostało zatwierdzone, wnioskodawca lub detalista musi udokumentować, że wkłady są/będą dostępne w sprzedaży na rynku.

b) Opakowania z tworzyw sztucznych

W opakowaniach z tworzyw sztucznych mogą być wykorzystywane wyłącznie ftalany, które w czasie składania wniosku były przedmiotem oceny ryzyka i nie zostały sklasyfikowane według kryterium 3 lit. b) (oraz jego kombinacji).

Aby umożliwić identyfikację różnych części opakowania na potrzeby recyklingu, części z tworzyw sztucznych w opakowaniach bezpośrednich muszą być oznaczone zgodnie z normą DIN 6120 część 2 lub równoważną. Nakrętki i pompki są wyłączone z tego wymogu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia kompletną i podpisaną deklarację zgodności.

Kryterium 5 – Wydajność zmywania (przydatność do użycia)

Wydajność i skuteczność produktu musi być zadowalająca. Produkt musi spełniać wymagania określone dla użytkownika lub testy/badania wewnętrzne zgodnie z dodatkiem II.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedkłada właściwemu organowi szczegółowe sprawozdanie z badań zawierające informacje/dokumentację. Zob. dodatek II.

Kryterium 6 – Automatyczne systemy dozowania

Systemy wieloskładnikowe oferowane są wraz z automatycznym i kontrolowanym systemem dozowania.

Aby zagwarantować właściwe dozowanie w automatycznych systemach dozowania, wizyty u klientów muszą być włączone do zwykłych rutynowych praktyk wytwórców/dostawców. Wspomniane wizyty u klientów odbywają się we wszystkich obiektach przynajmniej raz w roku w trakcie okresu obowiązywania pozwolenia; muszą one obejmować kalibrację przyrządów do dozowania. Osoby trzecie mogą również przeprowadzać wizyty u klientów.

W wyjątkowych przypadkach można zrezygnować z wizyt u klientów, jeżeli z powodu odległości i sposobu dostawy wizyty są w praktyce niewykonalne.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza pisemny opis zobowiązania do wizyt u klientów oraz ich częstotliwości i programu.

Kryterium 7 – Informacje dla użytkownika – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

a) Informacje na opakowaniu/karcie informacyjnej produktu

Następujące zalecenia muszą znajdować się na opakowaniu i/lub karcie informacyjnej produktu lub jej odpowiedniku.

— Dawka w zależności od stopnia zabrudzenia i twardości wody. Dozować zgodnie z instrukcją.

— Używanie tego produktu, opatrzonego oznakowaniem ekologicznym UE, zgodnie z instrukcjami dozowania wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia wody i produkcji odpadów.

b) Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Logo powinno być widoczne i czytelne. Używanie logo oznakowania ekologicznego UE jest chronione prawem pierwotnym UE. Numer rejestracji/pozwolenia dotyczący oznakowania ekologicznego UE musi być umieszczony na produkcie w sposób czytelny i wyraźnie widoczny.

Nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym zawiera następujący tekst:

- Ograniczony wpływ na ekosystemy wodne
- Ograniczona zawartość substancji niebezpiecznych
- Sprawdzone działanie.

Wytyczne dotyczące stosowania nieobowiązkowego oznakowania zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” („Wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego”) zamieszczonym na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja (a–b): Wnioskodawca dostarcza próbkę oznakowania produktu i/lub kartę informacyjną produktu wraz z deklaracją zgodności z przedmiotowym kryterium. Deklaracje dotyczące produktu muszą być udokumentowane za pomocą odpowiednich sprawozdań z badań.

Dodatek I

Baza danych składników detergentów (wykaz DID)

Wykaz DID (część A) to lista zawierająca informacje o toksyczności dla organizmów wodnych i biodegradowalności substancji wykorzystywanych zwykle w składach detergentów. Wykaz obejmuje informacje na temat toksyczności i biodegradowalności w odniesieniu do ewentualnych substancji stosowanych w produktach przeznaczonych do zmywania/prania i czyszczenia. Wykaz nie ma charakteru wyczerpującego, jednak część B wykazu DID zawiera wytyczne dotyczące ustalania odpowiednich parametrów obliczeniowych dla substancji niefigurujących w wykazie DID (np. współczynnik toksyczności (TF) i współczynnik degradacji (DF), które wykorzystuje się do obliczenia krytycznej objętości rozcieńczenia). Wykaz ten jest ogólnym źródłem informacji, a umieszczenie substancji w wykazie DID nie oznacza automatycznej zgody na jej wykorzystanie w produktach opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE. Wykaz DID (części A i B) można znaleźć na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE.

Jeśli chodzi o substancje, w przypadku których brak jest danych dotyczących toksyczności dla organizmów wodnych i degradowalności, w celu oceny TF i DF można wykorzystać analogie z podobnymi substancjami dotyczące struktury. Tego rodzaju analogie dotyczące struktury są zatwierdzane przez właściwy organ udzielający pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Wariant alternatywny to zastosowanie podejścia uwzględniającego najgorszy scenariusz przy użyciu poniższych parametrów:

Podejście uwzględniające najgorszy scenariusz:

Substancja obecna w składzie produktu	Toksyczność ostra			Toksyczność przewlekła			Degradacja		
	LC50/EC50	SF _(ostra)	TF _(ostra)	NOEC (*)	SF _(przewlekła) (*)	TF _(przewlekła)	DF	Tlenowa	Beztlenowa
„Oznaczenie”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Jeżeli nie znaleziono zadowalających danych dotyczących przewlekłej toksyczności, kolumny te pozostawia się puste. W takim wypadku TF_(przewlekła) jest zdefiniowana jako równa TF_(ostra).

Dokumentacja dotycząca szybkiej biodegradowalności

Do celów oceny szybkiej biodegradowalności stosuje się następujące metody badawcze:

- (1) Do dnia 1 grudnia 2010 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badania szybkiej biodegradowalności przewidziane w dyrektywie 67/548/EWG, w szczególności metody wyszczególnione w załączniku V.C4 do tej dyrektywy lub równoważne metody badawcze takie jak OECD 301 A-F lub równoważne badania ISO.

Zasada 10-dniowego okna nie ma zastosowania do środków powierzchniowo czynnych. Dopuszczalne poziomy wynoszą 70 % dla badań określonych w załączniku V.C4-A i C4-B do dyrektywy 67/548/EWG (i równoważnych badań OECD 301 A i E oraz równoważnych badań ISO) oraz 60 % dla badań C4-C, D, E i F (i równoważnych badań OECD 301 B, C, D i F oraz równoważnych badań ISO).

- (2) Po dniu 1 grudnia 2015 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

Dokumentacja dotycząca biodegradowalności beztlenowej

Referencyjne badanie degradowalności beztlenowej to EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub równoważna metoda badawcza, przy założeniu że wymagane jest minimum 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych. Do udokumentowania osiągnięcia 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych można stosować również metodę symulacji warunków w odpowiednim środowisku beztlenowym.

Ekstrapolacja dotycząca substancji, które nie figurują w wykazie DID

W przypadku substancji obecnych w składzie produktu, które nie figurują w wykazie DID, można stosować poniższą metodę w celu dostarczenia niezbędnej dokumentacji dotyczącej biodegradowalności beztlenowej:

- (1) Zastosować rozsądną ekstrapolację. Wykorzystać wyniki badań uzyskane dla jednego surowca do ekstrapolacji końcowej degradowalności beztlenowej strukturalnie pokrewnych środków powierzchniowo czynnych. Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla substancji powierzchniowo czynnej (lub grupy homologów) zgodnie z wykazem DID, można założyć, że podobny rodzaj substancji powierzchniowo czynnej również ulega biodegradacji beztlenowej (np. siarczan C12-15 A 1-3 EO [DID nr 8] ulega biodegradacji beztlenowej, więc podobną biodegradowalność beztlenową można założyć również dla siarczana C12-15 A 6 EO). Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego przy użyciu właściwej metody badawczej, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. dane z literatury potwierdzające biodegradowalność beztlenową środków powierzchniowo czynnych należących do grupy alkilowej estrów soli amonowych można wykorzystywać jako dokumentację dotyczącą podobnej biodegradowalności beztlenowej innych czwartorzędowych soli amonowych zawierających wiązania estrowe w łańcuchu lub łańcuchach alkilowych).

-
- (2) Wykonać badanie przesiewowe degradowalności beztlenowej. Jeżeli potrzebne jest nowe badanie, wykonać badanie przesiewowe, stosując EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub metodę równoważną.
- (3) Wykonać badanie podatności na biodegradację małej dawki. Jeśli potrzebne jest nowe badanie, a także w przypadku problemów doświadczalnych w badaniu przesiewowym (np. niemożność wykonania z powodu toksyczności badanej substancji), powtórzyć badanie, stosując dozowanie małych ilości środka powierzchniowo czynnego i monitorować degradację przy pomocy pomiarów ^{14}C lub metodą analiz chemicznych. Badanie przy użyciu małej dawki można wykonać, stosując OECD 308 (sierpień 2000) lub metodę równoważną.
-

Dodatek II

Wydajność zmywania (przydatność do użycia)

a) Testy wewnętrzne

Laboratorium badawcze producenta może zostać zatwierdzone do prowadzenia badań w celu udokumentowania skuteczności, jeżeli spełnione są następujące dodatkowe wymagania.

- Organizacje przyznające oznakowanie ekologiczne muszą mieć możliwość monitorowania przeprowadzania testów
- Organizacja zajmująca się oznakowaniem ekologicznym musi mieć dostęp do wszystkich danych dotyczących produktu
- Prowadzenie badania skuteczności musi być opisane w systemie kontroli jakości.

Wnioskodawca musi dostarczyć dokumenty potwierdzające, że produkt był przetestowany w rzeczywistych warunkach:

- a) Naczynia miały brudne plamy reprezentatywne dla danego rodzaju zabrudzeń spodziewanych w obszarach, w których przedmiotowe produkty będą wprowadzane do obrotu.
- b) Zastosowano zalecaną dawkę przy odpowiedniej twardości wody i przy najniższej zalecanej temperaturze zmywania

Wnioskodawca musi dostarczyć dokumenty potwierdzające:

- Zdolność produktu do usunięcia zabrudzeń z naczyń.
- Zdolność produktu do wysuszenia naczyń.

Testowanie produktu musi odbywać się w porównaniu z produktem odniesienia. Produktem odniesienia może być produkt posiadający ugruntowaną renomę na rynku i badany produkt musi być przynajmniej tak samo skuteczny jak produkt odniesienia.

b) Testowanie przez użytkowników

1. Należy uzyskać odpowiedzi z przynajmniej 5 ośrodków badawczych reprezentujących losowo wybranych klientów.
 2. Procedury i dawkowanie muszą być zgodne z zaleceniami producenta.
 3. Okres badań musi trwać przez co najmniej 4 tygodnie przy co najmniej 400 cyklach badań.
 4. Każdy ośrodek badawczy musi ocenić skuteczność produktu lub systemu wieloskładnikowego poprzez udzielenie odpowiedzi na pytania odnoszące się do następujących aspektów (lub podobnych sformułowań):
 - Zdolność produktu do usunięcia zabrudzeń z naczyń.
 - Zdolność produktu do wysuszenia naczyń.
 - Zadowolenie respondentów z ustaleń dotyczących wizyt u klientów.
 5. Odpowiedzi muszą być ocenione w skali zawierającej co najmniej 3 poziomy, na przykład „niewystarczająco skuteczny”, „wystarczająco skuteczny” lub „bardzo skuteczny”. W odniesieniu do stopnia zadowolenia ośrodka badawczego z ustaleń dotyczących sprawozdań z wizyt obowiązują kategorie „niezadowolony”, „zadowolony” i „bardzo zadowolony”.
 6. Co najmniej 80 % musi ocenić produkt jako wystarczająco skuteczny lub bardzo skuteczny w odniesieniu do wszystkich punktów (zob. pkt 4) i być zadowolone lub bardzo zadowolone z ustaleń dotyczących wizyt u klientów.
 7. Wszystkie pierwotne dane z badania muszą być wyszczególnione.
 8. Procedura badania musi być szczegółowo opisana.
-

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 listopada 2012 r.****ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8055)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/721/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE zostaną ustanowione według grup produktów.
- (3) Kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „przemysłowe i instytucjonalne detergenty pralnicze” obejmuje: detergenty pralnicze używane przez użytkowników zawodowych w sektorze przemysłowym i instytucjonalnym.

W skład grupy produktów wchodzi systemy wieloskładnikowe składające się z więcej niż jednego elementu stosowane do utworzenia pełnego detergentu lub programu prania dla automatycznych systemów dozowania.

Przedmiotowa grupa produktów nie obejmuje produktów służących do uzyskania szczególnych właściwości materiałów

włókienniczych, takich jak: nieprzemakalny, wodoodporny lub ognioodporny itp. Ponadto wspomniana grupa produktów nie obejmuje produktów, które są dozowane przy pomocy nośników z tkanin lub innych materiałów, ani środków wspomagających pranie, których stosowanie nie poprzedza prania, takich jak odplamiacze do dywanów i tapicerki meblowej.

Detergenty pralnicze dla konsumentów nie wchodzą w zakres tej grupy produktów.

Artykuł 2

Aby uzyskać oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010, detergent pralniczy musi należeć do grupy produktów „przemysłowe i instytucjonalne detergenty pralnicze” zgodnie z definicją zawartą w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Kryteria dla grupy produktów „przemysłowe i instytucjonalne detergenty pralnicze”, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, obowiązują przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „przemysłowe i instytucjonalne detergenty pralnicze” przypisuje się numer kodu „039”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Celem niniejszych kryteriów jest w szczególności promowanie produktów, które mają zmniejszone oddziaływanie na ekosystemy wodne, zawierają ograniczoną ilość substancji niebezpiecznych i których działanie zostało zbadane. Kryteria te mają ponadto na celu zmniejszenie zużycia energii związanego z praniem poprzez promowanie produktów, które działają skutecznie w niższych temperaturach.

KRYTERIA

Wyznaczono kryteria dla każdego z poniższych aspektów:

1. Informacje o produkcie i dozowaniu
2. Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych: krytyczna objętość rozcieńczenia (CDV)
3. Biodegradowalność
4. Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone
5. Wymogi dotyczące opakowania
6. Wydajność prania (przydatność do użycia)
7. Automatyczne systemy dozowania
8. Informacje dla użytkownika – informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

1. Ocena i weryfikacja**a) Wymogi**

Określone wymogi w zakresie oceny i weryfikacji zostały podane w ramach każdego kryterium.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, protokołów badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, rozumie się, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawców, lub od ich dostawców itp.

W miarę możliwości badania należy przeprowadzać w laboratoriach spełniających wymogi ogólne normy EN ISO 17025 lub normy jej równoważnej.

W stosownych przypadkach można stosować metody testowe inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W dodatku I odwołano się do bazy danych składników detergentów (wykaz DID), która zawiera substancje najczęściej wykorzystywane w składach detergentów. Bazy tej używa się do uzyskiwania danych do obliczeń krytycznej objętości rozcieńczenia (CDV) oraz do oceny biodegradowalności substancji obecnych w składzie produktu. W odniesieniu do substancji, które nie figurują w wykazie DID, podaje się wytyczne dotyczące sposobu obliczania lub ekstrapolowania odpowiednich danych. Najnowsza wersja wykazu DID jest dostępna na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE lub na stronach internetowych poszczególnych właściwych organów.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

b) Progi pomiarowe

Zgodność z kryteriami ekologicznymi jest wymagana zarówno dla substancji dodawanych celowo, jak również dla produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie jest równe lub przekracza 0,010 % wagowo końcowego składu produktu.

W odniesieniu do produktów biobójczych, barwników i substancji zapachowych zgodność z kryteriami jest wymagana niezależnie od ich stężenia.

Niniejszym substancje spełniające wartości progowe wymienione powyżej nazywane są „substancjami obecnymi w składzie produktu”.

W odniesieniu do wszystkich produktów: kryteria ekologiczne musi spełniać najwyższa łączna zalecana dawka dla poszczególnych stopni zabrudzenia. Jeżeli dawki są określane w odstępach czasowych, przy ocenie kryteriów należy uwzględnić dawkę stosowaną w najgorszym przypadku.

2. Jednostka funkcjonalna

Jednostkę funkcjonalną dla przedmiotowej grupy produktów wyraża się w g/kg prania (w gramach na kilogram prania).

Wymagania dotyczące oceny i weryfikacji jednostki funkcjonalnej:

Pełny skład produktu, w tym nazwa handlowa, nazwa chemiczna, nr CAS, nr DID (*), ilość, z uwzględnieniem oraz z wyłączeniem wody, oraz funkcja i forma wszystkich substancji obecnych w składzie produktu (niezależnie od ich stężenia) muszą zostać przekazane właściwemu organowi. Próbkę graficzną, łącznie z zaleceniami dotyczącymi dozowania, musi zostać przekazana właściwemu organowi.

Karty charakterystyki dla każdej substancji obecnej w składzie produktu przedkłada się właściwemu organowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Części A i B wykazu DID można znaleźć na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_pl.pdf

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_pl.pdf

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryterium 1 – Informacje o produkcie i dozowaniu

Łączna zalecana dawka na 1 kg prania w zależności od stopnia zabrudzenia i twardości wody podawana jest w g/kg prania lub ml/kg prania. Przy ocenie kryteriów uwzględnione muszą być wszystkie produkty w systemie wieloskładnikowym oraz dawki w najgorszym przypadku.

Przykłady stopnia zabrudzenia:

Lekkie	Średnie	Duże
Hotel: bielizna pościelowa, pościel i ręczniki itp. (ręczniki mogą być uważane za mocno zabrudzone)	Ubrania robocze: instytucje/handel detaliczny/usługi itp.	Ubrania robocze: Przemysłowe/kuchenne/rzeźnicze itp.
Rolki ręczników do rąk	Restauracje: obrusy, serwetki itp.	Wyroby włókiennicze używane w kuchni: ubrania, ściereki do naczyń itp.
	Mopy i podkładki	Instytucje, takie jak szpitale: bielizna pościelowa, pościel, prześcieradła z gumką, ubrania pacjentów, fartuchy lekarzy itp.

Należy podać nazwę produktu lub w przypadku systemu wieloskładnikowego listę wszystkich produktów będących częścią tego systemu, wraz z zalecaną twardością wody (miękka, średnia lub twarda) i spodziewanym stopniem zabrudzenia.

Wnioskodawca musi udokumentować zgodność z kryteriami 2, 3 i 6 dla wszystkich nazw produktów.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca podaje nazwę produktu lub w przypadku systemu wieloskładnikowego listę wszystkich produktów będących częścią tego systemu, wraz z dokładnym składem produktu(-ów) oraz etykietę lub próbkę graficzną, w tym instrukcje dotyczące dozowania w odniesieniu do trzech stopni zabrudzenia i twardości wody. Gęstość (g/ml) podaje się dla wszystkich produktów (na opakowaniu albo w karcie charakterystyki).

Kryterium 2 – Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych: krytyczna objętość rozcieńczenia (CDV)

Krytyczna objętość rozcieńczenia (CDV_{przewlekła}) produktu nie może przekraczać następujących wartości:

Woda miękka (0–6 °dH)	CDV _{przewlekła} (l/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	30 000	40 000	50 000

(*) Nr DID oznacza numer substancji w wykazie DID („baza danych składników detergentów”) i jest wykorzystywany do oceny zgodności z kryteriami 2 oraz 3. Zob. dodatek I.

(1) Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

Woda miękka (0–6 °dH)	CDV _{przewlekła} (l/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Płyn	50 000	60 000	70 000
System wieloskładnikowy	50 000	70 000	90 000

Woda średnia (7–13 °dH)	CDV _{przewlekła} (l/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	40 000	60 000	80 000
Płyn	60 000	75 000	90 000
System wieloskładnikowy	60 000	80 000	100 000

Woda twarda (> 14 °dH)	CDV _{przewlekła} (l/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	50 000	75 000	90 000
Płyn	75 000	90 000	120 000
System wieloskładnikowy	75 000	100 000	120 000

Krytyczna objętość rozcieńczenia (CDV_{przewlekła}) jest obliczana dla wszystkich substancji (i) w produkcie przy użyciu następującego równania:

$$CDV_{przewlekła} = \sum CDV_{(i)} = \sum \frac{waga_{(i)} \times DF_{(i)}}{TF_{przewlekła(i)}} \times 1\,000$$

gdzie:

waga = waga substancji obecnej w składzie produktu na zalecaną dawkę

DF = współczynnik degradacji

TF = współczynnik przewlekłej toksyczności substancji wskazany w wykazie DID.

Produkty biobójcze, barwniki i substancje zapachowe znajdujące się w produkcie również uwzględnia się przy obliczaniu CDV, nawet jeżeli ich stężenie wynosi poniżej 0,010 % (100 ppm).

Ze względu na degradację substancji w procesie prania, odrębne zasady mają zastosowanie do następujących substancji:

- nadtlenek wodoru (H₂O₂) – nie należy uwzględniać go przy obliczaniu CDV,
- kwas nadoctowy – należy uwzględniać go w obliczeniach jako kwas octowy.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza obliczenie CDV_{przewlekłej} produktu. Arkusz przeznaczony do obliczania wartości CDV jest dostępny na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE.

Wartości parametrów DF i TF muszą być zgodne z podanymi w wykazie bazy danych składników detergentów (wykaz DID). Jeżeli substancja nie figuruje w wykazie DID, parametry oblicza się przy użyciu wytycznych określonych w części B wykazu DID oraz dołącza się powiązaną dokumentację.

Kryterium 3 – Biodegradowalność

a) Biodegradowalność środków powierzchniowo czynnych

Wszystkie środki powierzchniowo czynne muszą ulegać biodegradacji w warunkach tlenowych.

Wszystkie niejonowe i kationowe środki powierzchniowo czynne muszą również ulegać biodegradacji w warunkach beztlenowych.

b) Biodegradowalność substancji organicznych

Zawartość w produkcie wszystkich substancji organicznych niebiodegradowalnych tlenowo (trudno biodegradowalnych) (aNBO) oraz niebiodegradowalnych beztlenowo (anNBO) nie może przekraczać następujących limitów:

aNBO

Woda miękka (0–6 °dH)	aNBO (g/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	0,70	1,10	1,40
Płyn	0,50	0,60	0,70
System wieloskładnikowy	1,25	1,75	2,50

Woda średnia (7–13 °dH)	aNBO (g/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	1,10	1,40	1,75
Płyn	0,60	0,70	0,90
System wieloskładnikowy	1,75	2,50	3,75

Woda twarda (> 14 °dH)	aNBO (g/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	1,40	1,75	2,20
Płyn	0,70	0,90	1,20
System wieloskładnikowy	2,50	3,75	4,80

anNBO

Woda miękka (0–6 °dH)	anNBO (g/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	0,70	1,10	1,40
Płyn	0,50	0,60	0,70
System wieloskładnikowy	1,25	1,75	2,50

Woda średnia (7–13 °dH)	anNBO (g/kg prania)		
Typ produktu/stopień zabrudzenia	lekkie	średnie	duże
Proszek	1,10	1,40	1,75
Płyn	0,60	0,70	0,90
System wieloskładnikowy	1,75	2,50	3,75

Woda twarda (> 14 °dH)	anNBO (g/kg prania)		
	lekkie	średnie	duże
Proszek	1,40	1,75	2,20
Płyn	0,70	0,90	1,20
System wieloskładnikowy	2,50	3,75	4,80

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia dokumentację dotyczącą zdolności do degradacji środków powierzchniowo czynnych, jak również obliczenie aNBO i anNBO dla danego produktu. Arkusz przeznaczony do obliczania wartości aNBO oraz anNBO jest dostępny na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE.

Zarówno dla środków powierzchniowo czynnych, jak i dla wartości aNBO i anNBO należy odnieść się do wykazu DID. W odniesieniu do substancji obecnych w składzie produktu, które nie figurują w wykazie DID, dostarcza się zgodnie z dodatkiem I istotne informacje z literatury lub innych źródeł bądź właściwe wyniki badań, wskazujące, że ulegają one biodegradacji tlenowej i beztlenowej.

Uwaga: TAED uznaje się za biodegradowalną beztlenowo.

W przypadku braku dokumentacji zgodnej z powyższymi wymaganiami, substancję inną niż środek powierzchniowo czynny można zwolnić z wymagań dotyczących degradacji w warunkach beztlenowych, jeśli spełniona jest jedna z trzech poniższych alternatyw:

1. łatwo ulega ona degradacji i ma niską adsorpcję ($A < 25\%$); lub
2. łatwo ulega ona degradacji i ma wysoką desorpcję ($D > 75\%$); lub
3. łatwo ulega ona degradacji i nie ulega bioakumulacji.

Badania adsorpcji/desorpcji mogą być prowadzone zgodnie z wytycznymi OECD 106.

Kryterium 4 – Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

a) Określone wyłączone substancje

Niżej wymienionych substancji nie stosuje się w produkcie ani jako części jego składu, ani jako części mieszaniny zawartej w składzie:

- fosforany (fosfoniany nie są wyłączone, ale ograniczone kryterium 3),
- APEO (alkilofenole etoksyłowane) i ADP (alkilofenole i ich pochodne),
- EDTA (kwas etyleno-dwuamino-czteroocetowy) i jego sole.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację, we właściwych przypadkach popartą stosownymi deklaracjami producentów, potwierdzającą, że wykazane substancje nie zostały zawarte w produkcie.

b) Niebezpieczne substancje i mieszaniny

Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w sprawie oznakowania ekologicznego UE produkt ani żaden z jego składników nie może zawierać substancji spełniających kryteria klasyfikacji do poniższych zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ lub dyrektywą Rady 67/548/EWG⁽²⁾ ani substancji, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Poniższe zwroty R, wskazujące rodzaj zagrożenia, odnoszą się na ogół do substancji. Jeżeli jednak nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

Wykaz zwrotów określających zagrożenie:

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R ⁽²⁾
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R23/26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może powodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/61/60–61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61/62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62–63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Może spowodować uszkodzenie narządów	R68/20/21/22
H372 Powoduje uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/25/24/23
H373 Może powodować uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/20/21/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50–53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51–53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52–53

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R ⁽²⁾
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39–41
Substancje uczulające	
H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Dyrektywa 67/548/EWG dostosowana do rozporządzenia REACH zgodnie z dyrektywą 2006/121/WE oraz dyrektywą 1999/45/WE ze zm.

Należy zauważyć, że niniejsze kryterium ma zastosowanie także do znanych produktów degradacji, takich jak formaldehyd z substancji uwalniających formaldehyd.

Substancje lub mieszaniny, których cechy zmieniają się po przetworzeniu (np. nie są już biodostępne, przeszły modyfikację chemiczną) w taki sposób, że określone zagrożenie już nie występuje, są wyłączone z powyższego wymogu.

Oznakowanie produktu końcowego nie może zawierać powyższych zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia.

Odstępstwa

Następujące substancje są w szczególności zwolnione z przedmiotowego wymogu:

Środki powierzchniowo czynne < 20 % w produkcie końcowym	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
Produkty biobójcze do celów konserwacji (*) (tylko dla cieczy o pH między 2 a 12 i maksymalnie 0,10 % wartości procentowej masy materiału aktywnego)	H331: Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
	H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
	H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
	H400: Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
Enzymy (**)	H400: Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
	H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
	H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
Katalizatory wybielacza (**)	H400: Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
NTA w postaci zanieczyszczenia w MGDA oraz GLDA (***)	H351: Podejrzewa się, że powoduje raka	R40

(*) Odstępstwo stosuje się jedynie w odniesieniu do kryterium 4b). Produkty biobójcze spełniają kryterium 4e).

(**) W tym stabilizatory oraz inne substancje pomocnicze w preparatach.

(***) W stężeniu poniżej 1,0 % w surowcu, o ile całkowite stężenie w produkcie końcowym jest mniejsze niż 0,10 %.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca powinien wykazać zgodność z tym kryterium, składając deklarację o niezakwalifikowaniu każdej z substancji obecnych w składzie produktu do którejkolwiek z klas zagrożenia związanych ze zwrotami określającymi zagrożenie, o których mowa w powyższym wykazie, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, w stopniu, w jakim to może być ustalone, jako minimum, z informacji spełniających wymogi wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Wspomniana deklaracja musi zostać poparta streszczeniem informacji na temat stosownych właściwości związanych ze zwrotami określającymi zagrożenie, o których mowa w powyższym wykazie, na poziomie szczegółowości określonym w sekcji 10, 11 i 12 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (wymagania dotyczące sporządzania kart charakterystyki).

Informacje na temat swoistych właściwości substancji mogą być generowane w inny sposób niż przez badania, na przykład poprzez wykorzystanie alternatywnych metod, takich jak metody *in vitro*, ilościowych modeli zależności struktura-aktywność lub grupowanie substancji i podejście przekrojowe zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Zdecydowanie zachęca się do wymiany odpowiednich danych.

Dostarczone informacje odnoszą się do form lub stanów fizycznych substancji lub mieszanin wykorzystywanych w produkcie końcowym.

Dla substancji wymienionych w załącznikach IV i V do rozporządzenia REACH, wyłączonych z obowiązku rejestracji zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, deklaracja w tej sprawie jest wystarczająca dla pełnej zgodności z wymogami określonymi powyżej.

c) Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Nie przyznaje się odstępstwa od wyłączenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w stosunku do substancji wskazanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, znajdujących się w mieszaninach w stężeniu powyżej 0,010 %.

Ocena i weryfikacja: Wykaz substancji uznanych za substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i znajdujących się na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 znajduje się pod następującym adresem: http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku. Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładny skład produktu. Wnioskodawca dostarcza również deklarację zgodności z przedmiotowym kryterium wraz z odpowiednimi dokumentami, takimi jak deklaracje zgodności podpisane przez dostawców materiałów oraz kopie stosownych kart charakterystyki dla substancji lub mieszanin.

d) Określone ograniczone substancje obecne w składzie produktu – substancje zapachowe

Produkt nie może zawierać kompozycji zapachowych zawierających piżma nitrowe lub piżma policykliczne.

Do produktu można dodawać w charakterze substancji zapachowych tylko takie substancje, które zostały wyprodukowane i są używane zgodnie z kodeksem praktyk Międzynarodowego Stowarzyszenia Substancji Zapachowych (IFRA). Wspomniany kodeks można znaleźć na stronie internetowej IFRA: <http://www.ifraorg.org>. Producenci muszą przestrzegać norm IFRA dotyczących zakazów, ograniczenia użycia i określonych kryteriów czystości dla materiałów.

Substancje zapachowe, podlegające wymogowi deklaracji przewidzianemu w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w sprawie detergentów (załącznik VII) i które nie są już wyłączone na podstawie kryterium 4b), nie mogą występować w ilościach $\geq 0,010$ % (≥ 100 ppm) na substancję w produkcie końcowym.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności wskazującą ilość substancji zapachowych w produkcie. Wnioskodawca przedstawia również deklarację od producenta substancji zapachowych określającą zawartość każdej z substancji w substancjach zapachowych, które są wymienione w części I załącznika III do dyrektywy Rady 76/768/EWG ⁽²⁾.

e) Produkty biobójcze

- (i) Produkt może zawierać produkty biobójcze jedynie w celu konserwacji produktu, w odpowiedniej dawce zastosowanej wyłącznie w tym celu. Nie dotyczy to środków powierzchniowo czynnych, które mogą również posiadać właściwości biobójcze.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych produktów biobójczych wraz z informacją o ich dokładnym stężeniu w produkcie. Producent lub dostawca produktów biobójczych dostarcza informację o dawce niezbędnej do konserwacji produktu.

- (ii) Zakazuje się podawania lub sugerowania na opakowaniu lub w innej formie przekazu, że produkt ma działanie przeciwbakteryjne lub dezynfekujące.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi teksty i układy graficzne zastosowane na każdym typie opakowania lub przykład każdego typu opakowania.

- (iii) Produkt może zawierać produkty biobójcze, pod warunkiem że nie wykazują one zdolności do bioakumulacji. Produkt biobójczy nie jest uznawany za wykazujący zdolność do bioakumulacji, jeżeli współczynnik biokoncentracji BCF < 100 lub logKow < 3,0. Jeżeli zarówno wartości BCF, jak i logKow są dostępne, stosuje się najwyższą zmierzoną wartość BCF.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych produktów biobójczych wraz z informacją o ich wartościach BCF i/lub logKow.

f) Enzymy

Enzymy muszą być w formie płynnej lub w postaci granulatu bezpyłowego. Enzymy muszą być wolne od pozostałości drobnoustrojów z produkcji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych enzymów wraz z dokumentacją w celu zagwarantowania, że enzym jest wolny od pozostałości drobnoustrojów z produkcji.

Kryterium 5 – Wymogi dotyczące opakowania

a) Wskaźnik waga/użyteczność (WUR)

Wskaźnik waga/użyteczność (WUR) dla produktu nie przekracza następujących wartości:

Typ produktu/twardość wody	WUR (g/kg prania)		
	Woda miękka	Woda średnia	Woda twarda
Proszki	1,5	2,0	2,5
Płyny	2,0	2,5	3,0

WUR oblicza się wyłącznie dla opakowań bezpośrednich i obliczenia dokonuje się dla każdego produktu w systemie wieloskładnikowym (z uwzględnieniem nakrętek, zatyczek i ręcznych pompek/spryskiwaczy) za pomocą następującego wzoru:

$$WUR = \sum [(W_i + U_i) / (D_i * r_i)]$$

gdzie:

W_i = waga (g) elementu opakowania (i) z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, etykiety.

U_i = waga (g) materiału nie pochodzącego z recyklingu (materiału pierwotnego) w elemencie opakowania (i). Jeżeli udział materiału pochodzącego z recyklingu w elemencie opakowania wynosi 0 %, to $U_i = W_i$.

D_i = liczba jednostek funkcjonalnych zawartych w elemencie opakowania (i). Jednostka funkcjonalna = dozowanie w g/kg prania. Należy zauważyć, że do obliczania WUR należy stosować najwyższą zalecaną dawkę dla każdego stopnia twardości wody.

r_i = wartość recyklingowa, tj. liczba wskazująca, ile razy element opakowania (i) jest wykorzystywany do tego samego celu w systemie zwrotu lub ponownego napełnienia. $r = 1$, jeżeli opakowanie nie jest ponownie wykorzystywane do tego samego celu. Jeżeli opakowanie wykorzystuje się ponownie, r ustala się na poziomie 1, chyba że wnioskodawca może udokumentować większą liczbę.

Wyjątki

Opakowania z tworzyw sztucznych/papieru/tektury zawierające więcej niż 80 % materiału pochodzącego z recyklingu lub więcej niż 80 % tworzyw sztucznych pochodzących ze źródeł odnawialnych są wyłączone z tego wymogu.

Opakowanie uważa się za pochodzące z recyklingu, jeżeli surowiec wykorzystany do produkcji opakowania został zebrany u producenta opakowania na etapie dystrybucji lub na etapie konsumenta. Jeżeli surowcem są odpady przemysłowe pochodzące z własnego procesu produkcyjnego producenta materiału, materiał nie będzie uważany za pochodzący z recyklingu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza obliczenie WUR dla każdego produktu. Arkusz przeznaczony do obliczania tej wartości jest dostępny na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE. Wnioskodawca dostarcza wypełnioną i podpisaną deklarację dotyczącą zawartości w opakowaniu materiału pochodzącego z recyklingu lub materiału pochodzącego ze źródeł odnawialnych. Aby opakowanie do uzupełniania zostało zatwierdzone, wnioskodawca lub detalista musi udokumentować, że wkłady są/będą dostępne w sprzedaży na rynku.

b) Opakowania z tworzyw sztucznych

W opakowaniach z tworzyw sztucznych mogą być wykorzystywane wyłącznie ftalany, które w czasie składania wniosku były przedmiotem oceny ryzyka i nie zostały sklasyfikowane według kryterium 4b) (oraz jego kombinacji).

Aby umożliwić identyfikację różnych części opakowania na potrzeby recyklingu, części z tworzyw sztucznych w opakowaniach bezpośrednich muszą być oznaczone zgodnie z normą DIN 6120 część 2 lub równoważną. Nakrętki i pompki są wyłączone z tego wymogu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia kompletną i podpisaną deklarację zgodności.

Kryterium 6 – Wydajność prania (przydatność do użycia)

Podstawowe działanie czyszczące detergentu, takie jak usuwanie brudu i plam, musi być udokumentowane przez producenta/wnioskodawcę przy pomocy zabrudzonych do celów badań ubrań, które są prane w tym procesie.

Badanie może zostać przeprowadzone przez zewnętrzne lub wewnętrzne laboratorium spełniające wymagania określone w dodatku II lit. a). Badanie musi być przeprowadzone przy zastosowaniu zalecanej dawki i odpowiedniej twardości wody oraz stosownego stopnia zabrudzenia przy najniższej zalecanej temperaturze prania. Pomiaru muszą być dokonywane na niepranych i wypranych ubraniach używanych do celów badań. Ocena wyników z badań dokonywana jest przez laboratorium i jest jasno podana w sprawozdaniu.

Pomiary wtórnych efektów, takich jak efekt wybielania, współczynnik bielenia/uszkodzenia, zawartość popiołu, szarzenie i wzrost płynności, mogą być przeprowadzane na wielokrotnie pranych ubraniach używanych do celów badań i analizowane zgodnie z normą ISO 4312.

Przykłady na to, czego można użyć jako ubrań używanych do celów badań, obejmują co następuje:

- WFK-PCMS-55 do procesów prania przemysłowego, składający się z 13 różnych małych plam brudu (WFK-Cleaning Technology Research Institute, Niemcy),
- EMPA 102 składający się z 15 różnych świeżych plam (Swiss EMPA-materiały do badań),
- odzież do prania z DTI (Duński Instytut Technologii) do procesów prania przemysłowego lub równoważnych.

Jako alternatywę dla wyżej wymienionych badań laboratoryjnych można zastosować testowanie przez użytkowników w celu udokumentowania skuteczności. Testowanie przez użytkowników powinno wówczas spełniać wymagania określone w dodatku II lit. b).

Zarówno do badania laboratoryjnego, jak i testowania przez użytkowników zastosowanie mają następujące uwagi:

Testowanie produktu musi odbywać się w porównaniu z produktem odniesienia. Produktem odniesienia może być produkt o ugruntowanej pozycji na rynku lub – w przypadku testowania przez użytkowników – produkt zwykle używany przez użytkownika. Badany produkt musi wykazać skuteczność równą lub lepszą od skuteczności produktu odniesienia.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań wskazujące, że produkt spełnia minimalne wymagania określone w wybranym badaniu; zob. również odpowiednio dodatek IIa i IIb.

Kryterium 7 – automatyczne systemy dozowania

Systemy wieloskładnikowe oferowane są klientom wraz z automatycznym i kontrolowanym systemem dozowania.

Aby zagwarantować właściwe dozowanie w automatycznych systemach dozowania, wizyty u klientów muszą być włączone do zwykłych rutynowych praktyk wytwórców/dostawców. Wspomniane wizyty u klientów odbywają się we wszystkich obiektach przynajmniej raz w roku w trakcie okresu obowiązywania pozwolenia; w minimalnym zakresie muszą one obejmować kalibrację przyrządów do dozowania. Osoby trzecie mogą również przeprowadzać wizyty u klientów.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza pisemny opis zobowiązania do wizyt u klientów oraz ich częstotliwości i programu.

Kryterium 8 – Informacje dla użytkownika – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

a) Informacje na opakowaniu/karcie informacyjnej produktu

Następujące zalecenia dotyczące prania (lub równoważne) muszą znajdować się na opakowaniu i/lub karcie informacyjnej produktu. Zalecenia dotyczące prania muszą obejmować przykłady klasyfikacji stopnia zabrudzenia wyrobów włókienniczych i zawierać następujący tekst:

- Prać w najniższej zalecanej temperaturze
- Zawsze prać przy możliwie największym wypełnieniu bębna, jaki jest możliwy dla danego rodzaju wyrobów włókienniczych
- Dawkować zgodnie z instrukcjami dawkowania i stosować dawkę dla odpowiedniej twardości wody i stopnia zabrudzenia
- Używanie tego produktu, opatrzonego oznakowaniem ekologicznym UE, zgodnie z instrukcjami dozowania, wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia wody, produkcji odpadów i zużycia energii.

b) Deklaracje zamieszczane na opakowaniu

Co do zasady, deklaracje zamieszczane na opakowaniu dokumentuje się za pomocą badania wydajności (np. deklaracje dotyczące wydajności w niskich temperaturach, deklaracje dotyczące usuwania określonych rodzajów plam, deklaracje dotyczące zalet dla określonych rodzajów bądź kolorów wyrobów włókienniczych lub inne deklaracje dotyczące specyficznych właściwości/zalet produktu).

- Jeżeli np. deklaruje się, że produkt działa skutecznie w temperaturze 20 °C, badanie skuteczności musi być przeprowadzane w temperaturze ≤ 20 °C (i odpowiednio dla innych temperatur poniżej 40 °C).
- Jeżeli np. deklaruje się, że produkt działa skutecznie w przypadku określonych rodzajów plam, musi to zostać udokumentowane za pomocą badania skuteczności.

c) Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Logo to powinno być widoczne i czytelne. Używanie oznakowania ekologicznego UE logo jest chronione prawem pierwotnym UE. Numer rejestracji/pozwolenia dotyczący oznakowania ekologicznego UE musi być umieszczony na produkcie w sposób czytelny i wyraźnie widoczny.

Nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym zawiera następujący tekst:

- Ograniczony wpływ na ekosystemy wodne
- Ograniczona zawartość substancji niebezpiecznych
- Sprawdzone działanie.

Wytyczne dotyczące stosowania nieobowiązkowego oznakowania zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” („Wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego”) zamieszczonym na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja (a–c): Wnioskodawca dostarcza próbkę oznakowania produktu i/lub kartę informacyjną produktu wraz z deklaracją zgodności z przedmiotowym kryterium. Deklaracje dotyczące produktu muszą być udokumentowane za pomocą odpowiednich sprawozdań z badań.

Dodatek I

Baza danych składników detergentów (wykaz DID)

Wykaz DID (część A) to lista zawierająca informacje o toksyczności dla organizmów wodnych i biodegradowalności substancji wykorzystywanych zwykle w składach detergentów. Wykaz obejmuje informacje na temat toksyczności i biodegradowalności w odniesieniu do ewentualnych substancji stosowanych w produktach przeznaczonych do zmywania/prania i czyszczenia. Wykaz nie ma charakteru wyczerpującego, jednak część B wykazu DID zawiera wytyczne dotyczące ustalania odpowiednich parametrów obliczeniowych dla substancji niefigurujących w wykazie DID (np. współczynnik toksyczności (TF) i współczynnik degradacji (DF), które wykorzystuje się do obliczenia krytycznej objętości rozcieńczenia). Wykaz ten jest ogólnym źródłem informacji, a umieszczenie substancji w wykazie DID nie oznacza automatycznej zgody na jej wykorzystanie w produktach opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE. Wykaz DID (części A i B) można znaleźć na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE.

Jeśli chodzi o substancje, w przypadku których brak jest danych dotyczących toksyczności dla organizmów wodnych i degradowalności, w celu oceny TF i DF można wykorzystać analogie z podobnymi substancjami dotyczące struktury. Tego rodzaju analogie dotyczące struktury są zatwierdzane przez właściwy organ udzielający pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Wariant alternatywny to zastosowanie podejścia uwzględniającego najgorszy scenariusz przy użyciu poniższych parametrów:

Podejście uwzględniające najgorszy scenariusz:

Substancja obecna w składzie produktu	Toksyczność ostra			Toksyczność przewlekła			Degradacja		
	LC50/EC50	SF _(ostra)	TF _(ostra)	NOEC (*)	SF _(przewlekła) (*)	TF _(przewlekła)	DF	Tlenowa	Beztlenowa
„Oznaczenie”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Jeżeli nie znaleziono zadowalających danych dotyczących przewlekłej toksyczności, kolumny te pozostawia się puste. W takim wypadku TF_(przewlekła) jest zdefiniowana jako równa TF_(ostra).

Dokumentacja dotycząca szybkiej biodegradowalności

Do celów oceny szybkiej biodegradowalności stosuje się następujące metody badawcze:

1. Do dnia 1 grudnia 2010 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badania szybkiej biodegradowalności przewidziane w dyrektywie 67/548/EWG, w szczególności metody wyszczególnione w załączniku V.C4 do tej dyrektywy lub równoważne metody badawcze, takie jak OECD 301 A-F, lub równoważne badania ISO.

Zasada 10-dniowego okna nie ma zastosowania do środków powierzchniowo czynnych. Dopuszczalne poziomy wynoszą 70 % dla badań określonych w załączniku V.C4-A i C4-B do dyrektywy 67/548/EWG (i równoważnych badań OECD 301 A i E oraz równoważnych badań ISO) oraz 60 % dla badań C4-C, D, E i F (i równoważnych badań OECD 301 B, C, D i F oraz równoważnych badań ISO).

2. Po dniu 1 grudnia 2015 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

Dokumentacja dotycząca biodegradowalności beztlenowej

Referencyjne badanie degradowalności beztlenowej to EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub równoważna metoda badawcza, przy założeniu, że wymagane jest minimum 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych. Do udokumentowania osiągnięcia 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych można stosować również metodę symulacji warunków w odpowiednim środowisku beztlenowym.

Ekstrapolacja dotycząca substancji, które nie figurują w wykazie DID

W przypadku substancji obecnych w składzie produktu, które nie figurują w wykazie DID, można stosować poniższą metodę w celu dostarczenia niezbędnej dokumentacji dotyczącej biodegradowalności beztlenowej:

1. Zastosować rozsądną ekstrapolację. Wykorzystać wyniki badań uzyskane dla jednego surowca do ekstrapolacji końcowej degradowalności beztlenowej strukturalnie pokrewnych środków powierzchniowo czynnych. Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla substancji powierzchniowo czynnej (lub grupy homologów) zgodnie z wykazem DID, można założyć, że podobny rodzaj substancji powierzchniowo czynnej również ulega biodegradacji beztlenowej (np. siarczan C12-15 A 1-3 EO [DID nr 8] ulega biodegradacji beztlenowej, więc podobną biodegradowalność beztlenową można założyć również dla siarczanu C12-15 A 6 EO). Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego przy użyciu właściwej metody badawczej, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. dane z literatury potwierdzające biodegradowalność beztlenową środków powierzchniowo czynnych należących do grupy alkilowej estrów soli amonowych można wykorzystywać jako dokumentację dotyczącą podobnej biodegradowalności beztlenowej innych czwartorzędowych soli amonowych zawierających wiązania estrowe w łańcuchu lub łańcuchach alkilowych).

2. Wykonać badanie przesiewowe degradowalności beztlenowej. Jeżeli potrzebne jest nowe badanie, wykonać badanie przesiewowe, stosując EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub metodę równoważną.
 3. Wykonać badanie podatności na biodegradację tlenową małej dawki. Jeśli potrzebne jest nowe badanie, a także w przypadku problemów doświadczalnych w badaniu przesiewowym (np. niemożność wykonania z powodu toksyczności badanej substancji), powtórzyć badanie, stosując dozowanie małych ilości środka powierzchniowo czynnego i monitorować degradację przy pomocy pomiarów ^{14}C lub metodą analiz chemicznych. Badanie przy użyciu niskiego dozowania można wykonać, stosując OECD 308 (sierpień 2000 r.) lub metodę równoważną.
-

Dodatek II

a) Badanie laboratoryjne

Laboratorium przeprowadzające badania musi spełniać ogólne wymogi zgodnie z normą EN ISO 17025 lub być laboratorium analitycznym urzędowo zatwierdzonym pod kątem DPL.

Laboratorium analityczne/pomiarowe wnioskodawcy może zostać zatwierdzone do prowadzenia analiz i pomiarów, jeżeli:

- władze monitorują proces pobierania próbek i prowadzenia analiz, lub
- producent posiada system jakości obejmujący badania i analizy, certyfikowany zgodnie z normą ISO 9001, lub
- producent może wykazać, że istnieje zgodność między badaniem przeprowadzanym po raz pierwszy jako równoległe badanie między bezstronną instytucją przeprowadzającą badania i własnym laboratorium producenta oraz że producent pobiera próbki zgodnie z ustalonym planem pobierania próbek.

Laboratorium badawcze producenta może zostać zatwierdzone do prowadzenia badań w celu udokumentowania skuteczności, jeżeli spełnione są następujące dodatkowe wymagania:

- organizacje przyznające oznakowanie ekologiczne muszą mieć możliwość monitorowania przeprowadzania testów,
- organizacja zajmująca się oznakowaniem ekologicznym musi mieć dostęp do wszystkich danych dotyczących produktu,
- próbki muszą być anonimowe dla laboratorium badawczego,
- prowadzenie badania skuteczności musi być opisane w systemie kontroli jakości.

b) Testowanie przez użytkowników

1. Należy uzyskać odpowiedzi wybranych klientów z przynajmniej 5 ośrodków badawczych.
 2. Procedury i dawkowanie muszą być zgodne z zaleceniami producenta.
 3. Badanie muszą być prowadzone przez co najmniej 4 tygodnie.
 4. Każde badanie musi ocenić poziom sprawności technicznej produktu lub systemu wieloskładnikowego, możliwość dozowania, ściśliwość, splukiwalność i rozpuszczalność.
 5. Każdy ośrodek badawczy musi ocenić skuteczność produktu lub systemu wieloskładnikowego poprzez udzielenie odpowiedzi na pytania odnoszące się do następujących aspektów (lub podobnych sformułowań):
 - a) zdolność do wyprania lekko, umiarkowanie lub silnie zabrudzonych artykułów;
 - b) należy ocenić podstawowe efekty prania, takie jak usuwanie brudu, zdolność do usuwania plam i efekt wybielania;
 - c) ocena wtórnych skutków prania takich jak szarzenie białego prania i trwałość kolorów i zaplamienie kolorowego prania;
 - d) ocena wpływu płynu do płukania na suszenie, prasowanie, maglowanie artykułów, które będą prane;
 - e) jak zadowolony jest przedmiot badań z ustaleń w zakresie wizyt u klientów.
 6. Odpowiedzi muszą być ocenione w skali zawierającej co najmniej 3 poziomy, na przykład „niewystarczająco skuteczny”, „wystarczająco skuteczny” lub „bardzo skuteczny”. W odniesieniu do stopnia zadowolenia ośrodka badawczego z ustaleń dotyczących sprawozdań z wizyt obowiązują kategorie „niezadowolony”, „zadowolony” i „bardzo zadowolony”.
 7. Przynajmniej 5 ośrodków badawczych musi przedstawić odpowiedzi. Co najmniej 80 % musi ocenić produkt jako wystarczająco skuteczny lub bardzo skuteczny w odniesieniu do wszystkich punktów (zob. pkt 4) i być zadowolone lub bardzo zadowolone z ustaleń dotyczących wizyt u klientów.
 8. Wszystkie pierwotne dane z badania muszą być wyszczególnione.
 9. Procedura badania musi być szczegółowo opisana.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 23 listopada 2012 r.

w sprawie zatwierdzenia systemu „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED”, służącego do wykazywania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE

(2012/722/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 6,

uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych⁽²⁾, zmienioną dyrektywą 2009/30/WE⁽³⁾, w szczególności jej art. 7c ust. 6,

po konsultacji z komitetem doradczym powołanym na mocy art. 25 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W obu dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE określono zestaw kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. Przepisy art. 7b, 7c i załącznika IV do dyrektywy 98/70/WE są podobne do przepisów art. 17 i 18 oraz załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE.
- (2) W przypadku gdy biopaliwa i biopłyny mają zostać uwzględnione do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2009/28/WE, państwa członkowskie powinny zobowiązać podmioty gospodarcze do wykazania zgodności biopaliw i biopłynów z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2–5 dyrektywy 2009/28/WE.
- (3) Dyrektywa 2009/28/WE w motywie 76 stanowi, że należy unikać nadmiernych obciążeń dla przemysłu, a za pomocą dobrowolnych systemów można zwiększyć skuteczność metod wykazywania zgodności z przedmiotowymi kryteriami zrównoważonego rozwoju.
- (4) Komisja może zdecydować, że dany dobrowolny międzynarodowy lub krajowy system pozwala wykazać, że partie biopaliwa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 17 ust. 3–5 dyrektywy 2009/28/WE, lub że dany dobrowolny krajowy lub międzynarodowy system pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zawiera dokładne dane wymagane dla celów art. 17 ust. 2 tej dyrektywy.
- (5) Komisja może zatwierdzić taki dobrowolny system na okres pięciu lat.
- (6) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie wymaga od dostawcy, w granicach objętych

decyzją zatwierdzającą, przedstawiania dalszych dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju.

- (7) System „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” przedłożono Komisji do zatwierdzenia dnia 10 lutego 2012 r. System obejmuje produkty na bazie oleju palmowego. Zatwierdzony system należy udostępnić za pośrednictwem platformy na rzecz przejrzystości ustanowionej na mocy dyrektywy 2009/28/WE. Komisja może zdecydować się na publikację jedynie części systemu, za względu na konieczność zachowania poufnego charakteru szczególnie chronionych informacji handlowych.
- (8) W wyniku oceny systemu „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” stwierdzono, że spełnia on w stopniu wystarczającym kryteria zrównoważonego rozwoju zawarte w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE oraz w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE, jak również, że zakłada on stosowanie metodyki kontroli pochodzenia produktu zgodnej z wymogami art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.
- (9) Ocena systemu „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi metodologiczne określone w załączniku IV do dyrektywy 98/70/WE i w załączniku V do dyrektywy 2009/28/WE.
- (10) Wszelkie dodatkowe aspekty zrównoważonego rozwoju uwzględnione w systemie „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” nie są przedmiotem niniejszej decyzji. Wspomniane dodatkowe aspekty zrównoważonego rozwoju nie są obowiązkowe w celu wykazania zgodności z wymogami w zakresie zrównoważonego rozwoju ustanowionymi w dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE.
- (11) System „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” został oceniony w odniesieniu do prawodawstwa obowiązującego w momencie przyjęcia niniejszej decyzji wykonawczej Komisji. W przypadku istotnych zmian podstawy prawnej Komisja przeprowadzi ocenę systemu w celu ustalenia, czy w dalszym ciągu uwzględnia on odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 88.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED”, którego dotyczy wniosek o zatwierdzenie przedłożony Komisji w dniu 10 lutego 2012 r., wykazuje, że partie biopaliwa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE, a także w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE. System ten zawiera także dokładne dane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.

Dobrowolny system „okrągłego stołu na rzecz zrównoważonej produkcji oleju palmowego w kontekście dyrektywy RED” może być wykorzystany do celów wykazania zgodności z przepisami art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W razie gdyby po przyjęciu niniejszej decyzji zakres systemu uległ takim zmianom, które mogłyby mieć wpływ na przesłanki stanowiące podstawę niniejszej decyzji, o zmianach

tych niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy system w dalszym ciągu uwzględnia odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Jeżeli zostanie jednoznacznie ustalone, że system nie realizuje już zadań koniecznych z punktu widzenia niniejszej decyzji i jeśli dojdzie do poważnego, strukturalnego naruszenia koniecznych warunków, Komisja może uchylić niniejszą decyzję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady 2009/1017/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie przyznania przez władze Republiki Węgierskiej pomocy państwa na zakup gruntów rolnych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 348 z dnia 29 grudnia 2009 r.)

Strona 55, motyw 6 tiret drugie zdanie drugie:

zamiast: „Grant można przyznać osobie fizycznej, która w dniu kupna prowadziła działalność rolniczą jako właściciel przynajmniej 5 hektarów upraw lub 1 hektara innego gruntu rolnego ...”,

powinno być: „Grant można przyznać osobie fizycznej, która w dniu kupna prowadziła działalność rolniczą jako właściciel przynajmniej 0,5 hektarów upraw lub 1 hektara innego gruntu rolnego ...”.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL